

Wójt Gminy Rogóżno

STUDIUM UWARUNKWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY ROGÓŻNO

KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

ZAŁĄCZNIK NR 2 DO UCHWAŁY NR XII/62/2015 RADY GMINY ROGÓŻNO Z DNIA 29 GRUDNIA 2015 R.

2015

SPIS TREŚCI

1.	KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW	3
1.1.	Kierunki polityki zagospodarowania przestrzennego gminy.....	7
1.1.1.	Strefy funkcjonalno – przestrzenne.....	7
1.1.2.	Hierarchia sieci osadniczej gminy	8
1.1.3.	Rozwój ludności	9
1.2.	Ogólne zasady polityki i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy	9
2.	KIERUNKI I WSKAŹNIKI ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW, W TYM TERENY WYŁĄCZONE Z ZABUDOWY	11
2.1.	Kierunki zagospodarowania przestrzennego.....	11
2.1.1.	Obszary wyłączone z zabudowy	11
2.1.2.	Przeznaczenie terenów	11
2.2.	Ustalenia dla terenów funkcjonalnych w gminie	12
2.2.1.	Tereny kontynuacji i uzupełnień zabudowy mieszkaniowej.....	12
2.2.2.	Tereny rozwoju zabudowy mieszkaniowej	12
2.2.3.	Tereny kontynuacji i uzupełnień istniejącej zabudowy usługowej	13
2.2.4.	Tereny kontynuacji i uzupełnień istniejącej zabudowy produkcyjnej, składowej, magazynowej	13
2.2.5.	Tereny rozwoju zabudowy rekreacyjnej	14
2.2.6.	Tereny rolne, w tym tereny zabudowy zagrodowej.....	14
2.2.7.	Tereny cmentarzy czynnych i nieczynnych	15
2.2.8.	Tereny lasów i tereny wskazane do zalesienia	15
2.2.9.	Tereny wód powierzchniowych	16
2.2.10.	Tereny zieleni nieurządzonej	16
2.2.11.	Tereny infrastruktury technicznej	16
2.2.12.	Tereny zamknięte.....	16
2.2.13.	Tereny zieleni parkowej.....	16
2.3.	Ograniczenia w lokalizacji zabudowy	17
3.	OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY, KRAJOBRAZU KULTUROWEGO I UZDROWISK.....	18
3.1.	Główne kierunki ochrony środowiska	18
3.2.	Elementy środowiska przyrodniczego objęte ochroną na podstawie przepisów o ochronie przyrody.....	20
3.2.1.	Rezerваты przyrody	20
3.2.2.	Obszary Chronionego Krajobrazu.....	22
3.2.3.	Obszar Natura 2000 Dolina Osy	24
3.2.4.	Stanowisko dokumentacyjne Białochowo	25
3.2.5.	Pomniki przyrody	25
3.2.6.	Użytki ekologiczne.....	26
3.3.	Ochrona wartości środowiska przyrodniczego	26
4.	OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ.....	31
4.1.	Obiekty i tereny zabytkowe, objęte ochroną prawną	31
4.2.	Ochrona obiektów i terenów wpisanych do rejestru zabytków	31
4.3.	Ochrona obiektów ujętych w ewidencji zabytków	31
4.4.	Strefy ochrony konserwatorskiej	31
4.5.	Ochrona zespołów podworskich	32
4.6.	Ochrona obiektów sakralnych.....	33
4.7.	Ochrona obiektów architektury i budownictwa.....	33
4.8.	Projektowane parki kulturowe	34
5.	KIERUNKI ROZWOJU KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ	35

5.1.	Komunikacja drogowa	35
5.2.	Komunikacja kolejowa	36
5.3.	Gospodarka wodno-ściekowa	36
5.3.1.	Zaopatrzenie w wodę	36
5.3.2.	Odprowadzanie ścieków	37
5.4.	Elektroenergetyka	37
5.5.	Wytwarzanie energii ze źródeł odnawialnych	39
5.6.	Gazownictwo i ciepłownictwo	40
5.7.	Telekomunikacja	40
5.8.	Gospodarka odpadami	41
6.	OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM	42
7.	OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM	43
8.	OBSZARY, DLA KTÓRYCH OBOWIĄZKOWE JEST SPORZĄDZENIE MIEJSCOWYCH PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODRĘBNYCH, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEPROWADZENIA SCALEŃ I PODZIAŁÓW NIERUCHOMOŚCI, A TAKŻE OBSZARY ROZMIESZCZENIA OBIEKTÓW HANDLOWYCH O POWIERZCHNI SPRZEDAŻY POWYŻEJ 2000 m ² ORAZ OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNYCH	44
8.1.	Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego	44
8.2.	Obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziałów nieruchomości	44
8.3.	Obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2 000 m ²	44
8.4.	Obszary przestrzeni publicznych	44
9.	OBSZARY, DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWE PLANY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	45
10.	OBSZARY NARAŻONE NA NIEBEZPIECZEŃSTWO POWODZI I OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH	45
11.	KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ	47
12.	OBIEKTY I OBSZARY, DLA KTÓRYCH W ZŁOŻU KOPALINY WYZNACZA SIĘ FILAR OCHRONNY	48
13.	OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁĄDY I ICH STREF OCHRONNYCH ORAZ OBOWIĄZUJĄCE NA NICH OGRANICZENIA	48
14.	OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCEŃ, REHABILITACJI LUB REKULTYWACJI	48
14.1.	Obszary zabudowane wymagające przekształceń i rehabilitacji	48
14.2.	Obszary niezabudowane wymagające rekultywacji	49
15.	GRANICE TERENÓW ZAMKNIĘTYCH I ICH STREF OCHRONNYCH	49
16.	OBSZARY FUNKCJONALNE O ZNACZENIU LOKALNYM.	49

1. KIERUNKI ZMIAN W STRUKTURZE PRZESTRZENNEJ GMINY ORAZ W PRZEZNACZENIU TERENÓW

Ważnym czynnikiem decydującym o kierunkach zmian w strukturze przestrzennej gminy jest środowisko przyrodnicze, dziedzictwo kulturowe oraz komunikacja i infrastruktura techniczna. Są to elementy warunkujące dalszy rozwój przestrzenny gminy, który w znacznej mierze opiera się także na uwarunkowaniach społecznych i ekonomicznych przedmiotowego obszaru.

Głównym celem określenia kierunków zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenu jest zapewnienie wysokiej jakości życia mieszkańców, poprzez rozwój społeczny (np. zapewnienie prawidłowego funkcjonowania usług publicznych), gospodarczy (np. wprowadzanie nowych funkcji, rozwój przedsiębiorczości i wzrost efektywności rolnictwa), rozwój infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, przy zachowaniu zasad zrównoważonego rozwoju.

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, studium wyznacza kierunki zagospodarowania przestrzennego uwzględniając przy tym uwarunkowania przedmiotowego obszaru. Dokument określa lokalne zasady zagospodarowania przestrzeni gminy, jednak granice obszarów funkcjonalnych ściśle nie przesądzają o zmianie przeznaczenia tych terenów i o ich zainwestowaniu. Dokładne określenie granic oraz funkcji zagospodarowania poszczególnych terenów powinny być określone na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Studium zawiera generalne zasady zagospodarowania przestrzennego gminy oraz wytyczne, którymi należy kierować się w kreowaniu właściwej polityki przestrzennej. Ponadto zawiera nieobowiązkowe postulaty i sugestie, które warto wziąć pod uwagę w kształtowaniu ładu przestrzennego.

Z przeprowadzonej oceny istniejących uwarunkowań przyrodniczych wynikają następujące podstawowe kierunki polityki ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego:

- zachowanie, ochrona i kształtowanie gminnego systemu obszarów chronionych, właściwe respektowanie zasad ochrony środowiska;
- ekologizacja rolniczej przestrzeni produkcyjnej;
- ekologizacja przestrzeni osadniczej.

Zachowanie, ochrona i kształtowanie gminnego systemu obszarów chronionych odnosi się przede wszystkim do obszarów chronionych na podstawie przepisów o ochronie przyrody. Ochrona i kształtowanie systemu obszarów chronionych gminy wymagają podjęcia następujących działań:

- respektowanie przepisów odnoszących się do sposobu użytkowania istniejących terenów i obiektów chronionych;
- zachowanie w miarę możliwości ekosystemów leśnych w stanie zbliżonym do naturalnego;

- ochrona i zachowanie różnorodności biologicznej oraz bogactwa genetycznego dziko żyjących roślin i zwierząt;
- zachowanie żywotności i zdrowotności ekosystemów leśnych;
- objęcie ochroną szczególnie cennych zespołów roślinnych np. drzewostanów w założeniach parkowych i szpalerów i alei przydrożnych;
- objęcie ochroną terenów podmokłych i bagiennych, lokalnych mokradeł i podmokłości poprzez ustanowienie na nich użytków ekologicznych;
- eliminacja istniejących źródeł zagrożeń czystości wód powierzchniowych i podziemnych, wymaga to odprowadzenia większości ścieków komunalnych do systemu kanalizacyjnego i oczyszczalni ścieków, przydomowych oczyszczalni ścieków lub szczelnych zbiorników bezodpływowych, wprowadzenia zakazu likwidacji rowów melioracyjnych, bieżącej konserwacji i oczyszczania brzegów, zapewnienia drożności rowów melioracyjnych, wprowadzania dolesień głównie lasami mieszanymi o bogatym poszyciu leśnym pozwalającymi na magazynowanie większej ilości wody, wprowadzania zadrzewień o płytkim i rozległym systemie korzeniowym, co powoduje powstanie barier biogeochemicznych;
- pielęgnacja istniejących elementów zieleni oraz wprowadzanie nowych rodzimych elementów zieleni zwłaszcza zadrzewień i zakrzewień śródpolnych (pasy i szpalery drzew i krzewów) - spełniających także rolę wiatrochronną;
- eliminacja istniejących barier ekologicznych (obszarów konfliktowych z punktu widzenia funkcjonowania środowiska) ograniczających swobodną migrację zwierząt np. budowa odpowiedniej szerokości przepustów na ciekach (mostki), drogach, liniach kolejowych.

Ekologizacja rolniczej przestrzeni produkcyjnej wymaga podjęcia następujących działań:

- prowadzenie zabiegów przeciwozyjnych na gruntach ornych (zapobieganie przed erozją wodną i wietrzną) przede wszystkim przez wprowadzanie zadrzewień śródpolnych;
- wprowadzanie zalesień na gruntach ornych klas V i VI oraz nieużytkach (piaski lotne, nieczynne wyrobiska i wysypiska), które docelowo powiększać powinny istniejący system ciągów ekologicznych np. w postaci zadrzewień śródpolnych;
- wprowadzanie zadrzewień pełniących ważną funkcję w ochronie ekosystemów rolnych – są to zadrzewienia przydrożne, przywodne, pasmowe, kępowe; modyfikują one mikroklimat przyległych pól, zmieniając bilans cieplny i wodny krajobrazu, ograniczają migrację związków chemicznych na drodze erozji wodnej i wietrznej, ograniczają zanieczyszczenia wód gruntowych; ze względu na duże znaczenie zieleni dla funkcjonowania systemu krajobrazu wiejskiego wskazane jest opracowanie kompleksowego programu zalesień, zadrzewień

i zakrzewień o znaczeniu ekologicznym;

- wprowadzanie sadów i ogrodów – ze względu na korzystne uwarunkowania glebowe na terenie gminy istnieją predyspozycje do rozwoju funkcji sadowniczo-ogrodniczych szczególnie w obrębie istniejących jednostek osadniczych oraz funkcji warzywniczych (ogrody działkowe).

Ekologizacja przestrzeni osadniczej ma przede wszystkim na celu podniesienie standardu życia mieszkańców wsi. Osiągnąć to można przez następujące działania:

- eliminację źródeł zagrożeń środowiska znajdujących się na terenach osadniczych: np. wprowadzenie ekologicznych źródeł energii (gazyfikacja) eliminujących zanieczyszczenie powietrza;
- rozbudowę sieci kanalizacyjnej;
- dla zabudowy rozproszonej dopuszczenie budowy przydomowych oczyszczalni ścieków;
- propagowanie i wdrażanie odnawialnych źródeł energii, w tym przede wszystkim pozyskiwanie energii z wiatru, słońca i biogazu;
- wzbogacanie krajobrazu osadniczego zielenią (parki, zieleń izolacyjna), zwiększenie udziału powierzchni terenów zielonych (parki, ogrody przyzagrodowe, sady);
- ochronę i pielęgnację istniejących zespołów podworskich.

Ocena warunków fizjograficznych pozwoliła na określenie strategicznych kierunków rozwoju jednostek osadniczych gminy. Z elementów, które negatywnie oddziałują na środowisko, a które należy wyeliminować w celu osiągnięcia założonych kierunków, wymienić należy:

- zakłady produkcyjne zlokalizowane na obszarze gminy;
- przebieg dróg krajowych (nr 16 i 55) i związany z tym ruch drogowy i przewóz materiałów niebezpiecznych (produkty ropopochodne, gazy propan butan);
- intensywne użytkowanie rolnicze na obszarach wiejskich prowadzące do zjawiska erozji gleb;
- punktowe źródła przeobrażeń wód powierzchniowych, takie jak zrzuty surowców ścieków bytowo – gospodarczych do cieków wodnych na nieskanalizowanych obszarach;
- zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego wywołane poprzez emisję gazów do atmosfery pochodzących z lokalnych kotłowni przy spalaniu zanieczyszczonego węgla;
- promieniowanie niejonizujące, pochodzące z głównych źródeł pól elektromagnetycznych, obiektów radiokomunikacyjnych, stacji bazowych telefonii komórkowych, urządzeń powszechnego użytku;

Dążąc do zminimalizowania negatywnego wpływu w/w elementów na środowisko należy wprowadzić system odpowiednich zabezpieczeń. Przewóz materiałów niebezpiecznych należy prowadzić przy zastosowaniu wszelkich zabezpieczeń, w celu eliminacji erozji gleb winno się przeprowadzać zabiegi agrotechniczne, eksploatacja kopalin powinna być zgodna z przepisami prawa i jak najmniej ingerować w środowisko naturalne zgodnie z udzieloną koncesją. Po zakończeniu eksploatacji teren powinien być zrekultywowany.

Podstawą formułowania celów polityki przestrzennej są zidentyfikowane problemy w kategorii założeń polityki przestrzennej, szans i mocnych stron, zagrożeń i słabych stron. W wyznaczonych celach dąży się do stopniowej likwidacji zagrożeń i wykorzystania szans jakimi gmina dysponuje. Hierarchia celów odnosi się do całego obszaru gminy, z podziałem na wyróżnione działy polityki przestrzennej. Najważniejsze założenia polityki przestrzennej w gminie to zrównoważony rozwój przy minimalizacji zagrożeń środowiska przyrodniczego. Nadrzędnym celem rozwoju przestrzennego gminy jest ochrona wartości przyrodniczych oraz dążenie do przywrócenia równowagi ekologicznej, a więc kształtowanie optymalnej struktury użytkowania i ład przestrzennego gminy.

W wyniku przeprowadzonej analizy uwarunkowań wyodrębniono podstawowe kierunki polityki przestrzennej:

- ochrona istniejących zasobów środowiska przyrodniczego i kulturowego oraz poprawa jego stanu;
- wyznaczenie terenów pod nową zabudowę;
- dalszy rozwój usług z zakresu obsługi ludności;
- przeprowadzenie restrukturyzacji rolnictwa w celu zwiększenia jego efektywności;
- rozwój rolnictwa ekologicznego i leśnictwa;
- zwiększenie atrakcyjności turystyczno – wypoczynkowej gminy i upowszechnianie jej walorów przyrodniczo – krajobrazowych;
- dalsza rozbudowa i budowa nowej infrastruktury technicznej, w szczególności w zakresie systemu gospodarki wodno – ściekowej;
- wzmocnienie funkcji wsi Rogózno jako siedziby gminy, pełniącej rolę administracyjną, usługowo – gospodarczą i mieszkaniową;
- rozwój lokalnego rynku pracy poprzez tworzenie warunków dla pozyskania inwestorów tworzących nowe miejsca pracy;
- ograniczenie negatywnego oddziaływania prowadzonej działalności gospodarczej i istniejącego zainwestowania;
- modernizacja i rozbudowa układu komunikacyjnego.

1.1. Kierunki polityki zagospodarowania przestrzennego gminy

1.1.1. Strefy funkcjonalno – przestrzenne

Strefy funkcjonalno – przestrzenne wyodrębniono na podstawie analizy:

- istniejących uwarunkowań przyrodniczych, społeczno-gospodarczych, komunikacyjnych, infrastrukturalnych i rolniczych;
- struktury zagospodarowania przestrzennego;
- złożonych wniosków do niniejszego studium;
- wydanych decyzji o warunkach zabudowy w latach 2007 – 2014.

W wyniku niniejszej analizy wyznaczono następujące strefy funkcjonalno – przestrzenne w gminie:

- Strefa urbanizacji – Ośrodka gminnego – oznaczona na rysunku studium symbolem „A1”
Strefa obejmuje miejscowość Rogóźno – główny ośrodek gminny oraz Rogóźno Dworzec. Strefa obejmuje swym zasięgiem tereny zabudowane oraz tereny niezabudowane wskazane do rozwoju zabudowy. W ramach strefy zakłada się koncentrację inwestycji w zakresie rozwoju miejsc pracy, mieszkalnictwa, usług publicznych oraz infrastruktury technicznej. Całość działań inwestycyjnych w obrębie strefy powinna zmierzać do wzmocnienia ośrodka jako gminnego centrum kulturowego, administracyjnego i gospodarczego. Przewiduje się, że w strefie tej zmiany w zagospodarowaniu terenów będą postępowały najdynamiczniej.
- Strefa urbanizacji - Kłódka – oznaczona na rysunku studium symbolem „A2”
Strefa obejmuje część miejscowości Kłódka w bezpośrednim sąsiedztwie miasta Grudziądz.. Z uwagi na dogodne uwarunkowania komunikacyjne, bliskość terenów zainwestowanych oraz wskazanych do zainwestowania w dokumentach planistycznych miasta Grudziądz, wskazane tereny cechują się dużym potencjałem inwestycyjnym. Strefa obejmuje swym zasięgiem tereny zabudowane oraz tereny niezabudowane wskazane do rozwoju zabudowy. W ramach strefy zakłada się koncentrację inwestycji w zakresie rozwoju mieszkalnictwa, usług oraz infrastruktury technicznej.
- Strefa urbanizacji – Ośrodków podstawowych – oznaczona na rysunku studium symbolem „B”
Do strefy zaliczono takie miejscowości jak: Zarośle, Białochowo, Szembruk, Jamy oraz część miejscowości Kłódka. W strefie wskazano tereny zabudowane oraz tereny wolne od zabudowy. Wskazane obszary mają stanowić zwarte kompleksy zabudowy, celem minimalizacji zjawiska rozproszenia zabudowy. W miejscowościach przeważającą funkcją rozwoju winna być zabudowa mieszkaniowa uzupełniona o funkcje usługowe oraz zabudowa zagrodowa.

Miejscowości winny stanowić jednostki uzupełniające dla gminnego ośrodka rozwoju – Rogóżna.

- Strefa osadniczo-rolniczo-leśna – oznaczona na rysunku studium symbolem „C”

Strefa obejmuje pozostałe części gminy. W granicach strefy znalazły się liczne powierzchniowe formy ochrony przyrody, takie jak obszary chronionego krajobrazu, obszar Natura 2000, stanowisko dokumentacyjne czy rezerваты przyrody. W strefie tej obowiązują zasady ochrony naturalnego krajobrazu i minimalizacja działań antropogenicznych. Ustala się wprowadzenie zagospodarowania turystycznego w obrębie jezior oraz funkcji agroturystycznej w gospodarstwach rolnych. Proponuje się również wyznaczenie parków kulturowych w tejże strefie, których określenie szczegółowych granic winno nastąpić zgodnie z przepisami szczególnymi.

W strefie zlokalizowane są duże kompleksy leśne oraz rolnicza przestrzeń produkcyjna z rozproszoną zabudową zagrodową. Z uwagi na dużą ilość gruntów wysokich klas bonitacyjnych należy dążyć do ograniczenia rozwoju zabudowy, w tym rozproszonej zabudowy rolniczej.

W obrębie strefy planowana jest realizacja liniowych obiektów infrastruktury technicznej i komunikacyjnej oraz urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, których lokalizację wskazano na załączniku graficznym.

1.1.2. Hierarchia sieci osadniczej gminy

Na terenie gminy Rogóżno wykształciła się następująca hierarchia sieci osadniczej:

- lokalny ośrodek gminny – Rogóżno, stanowiący siedzibę władz gminy, główny ośrodek usługowy i kulturowy w gminie;
- wsie podstawowe, pełniące funkcje wsi sołeckich tzw. jednostek pomocniczych gminy – Białochowo, Budy, Bukowiec, Gubiny, Kłódka, Skurgwy, Rogóżno (siedziba władz gminy), Rogóżno Zamek, Szembruczek, Szembruk i Zarośle; w miejscowościach tych rozwijać się będzie zabudowa mieszkaniowa, usługi;
- przysiółki – Malinkowo, Gapa, Leśniczówka Zwierzyniec, Sobótka, Jamy, Oszczywilk, Kłódka Szlechecka, Kłódka Młyn, Łysakowo, Sarnówka, Piątek, Wyszczekanka, Ludwichowo, Zielone Pole, Wesole Miasteczko, Przeczno, Marianowo, Białek i Przydatki.

Pod względem administracyjnym obszar gminy podzielony jest na 11 sołectw, na których terenie znajduje się 13 miejscowości. Miejscowość Rogóżno jako ośrodek gminny, w największym stopniu,

co zobrazowano na rysunku studium, podlegać będzie procesowi rozwoju zabudowy mieszkaniowej i usługowej.

1.1.3. Rozwój ludności

Analiza dotychczasowych zjawisk demograficznych oraz zakładane perspektywy rozwojowe gminy dają podstawę do stwierdzenia, że trudne staje się prognozowanie nagłego wzrostu ludności na terenie gminy. Podczas analizy demograficznej zaobserwowano 2 okresy, w których nastąpił spadek liczby ludności (lata 2002 – 2006 i 2008 – 2009). Jednakże od roku 2009 obserwujemy wzrost liczby ludności. Od 2009 do 2015 roku średni wzrost liczby ludności w skali roku wyniósł 13 osób. Na tej podstawie też założono hipotezę wzrostu liczby ludności. Zakładając utrzymanie się wzrostu liczby ludności w kolejnych latach wskazano obszary rozwoju zabudowy na terenie gminy Rogóżno.

Tabela 1. Prognoza rozwoju ludności sporządzona na podstawie istniejących zjawisk demograficznych przy wzroście 5 osób rocznie.

Lata	2012 r.	2016 r.	2020 r.
Liczba ludności	4 205	4 225	4 245

1.2. Ogólne zasady polityki i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy

Rozwój przestrzenny gminy musi być podporządkowany nadrzędnemu celowi wszelkiej działalności człowieka, jakim jest poprawa warunków życia mieszkańców. W odniesieniu do zakresu działalności władz samorządowych gminy będzie to dotyczyło głównie poprawy dostępności do urządzeń publicznych, m.in.: administracji, oświaty, zdrowia, kultury, sportu, wypoczynku, opieki społecznej, komunikacji, gospodarki komunalnej itp. Waloryzacja istniejących i potencjalnych uwarunkowań przestrzennych, ekologicznych, gospodarczych, społecznych, demograficznych i technicznych daje podstawę do sformułowania ogólnych zasad polityki i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy:

- przyjęcia w rozwoju gminy kryterium ekologicznego ze względu na ochronę środowiska przyrodniczego;
- dominacji wiodącej funkcji rolniczej, utrzymanie wysokiej produktywności;
- kierunków rozwoju przestrzennego gminy wynikających z istniejących uwarunkowań;
- na podstawie analizy funkcjonalno – przestrzennej poszczególnych wsi określone zostały jednostki osadnicze predysponowane do rozwoju przestrzennego oraz odpowiednie optymalne tereny przeznaczone do tego rozwoju, a także określone zostały obszary dla działalności

rolniczej sfery produkcyjnej z wyłączeniem zabudowy;

- dążenia do wzmocnienia gminnego ośrodka mieszkaniowo – usługowego dla wsi Rogóźno;
- preferowania rozwoju osadnictwa na zasadzie uzupełniania i wzbogacania istniejącej zabudowy, wykorzystania wolnych niezabudowanych terenów położonych przy istniejących drogach głównie w obszarze tzw. zwartej zabudowy wsi, przy zachowaniu historycznych układów przestrzennych i zabudowie charakterystycznej dla obszarów wiejskich.

2. KIERUNKI I WSKAŹNIKI ZAGOSPODAROWANIA ORAZ UŻYTKOWANIA TERENÓW, W TYM TERENY WYŁĄCZONE Z ZABUDOWY

2.1. Kierunki zagospodarowania przestrzennego

2.1.1. Obszary wyłączone z zabudowy

Na terenie gminy Rogóżno wskazano obszary wyłączone z zabudowy. Są to:

- tereny lasów oraz tereny wskazane do zalesienia, z wyłączeniem terenów zabudowanych, Lasów Państwowych i pasów infrastruktury technicznej oraz wskazanych pod budowę obiektów i urządzeń służących gospodarce leśnej oraz realizację inwestycji celu publicznego;
- użytki ekologiczne;
- tereny wód powierzchniowych za wyjątkiem wyznaczonych pod budowę obiektów i urządzeń służących gospodarce wodnej;
- tereny rezerwatów przyrody „Jamy”, „Dolina Osy” i „Rogóżno Zamek”;
- tereny cmentarzy, obejmujące cmentarze czynne i nieczynne za wyjątkiem terenów przeznaczonych pod budowę obiektów małej architektury i kultu religijnego;
- obszary rozmieszczenia Odnawialnych Źródeł Energii (OZE) wraz ze strefami oddziaływania;
- pasy technologiczne linii elektroenergetycznych wysokiego i średniego napięcia;
- obszary szczególnego zagrożenia powodzią;
- tereny zieleni parkowej w zespołach dworsko – parkowych, pałacowo – parkowych oraz dworsko – folwarcznych za wyjątkiem terenów przeznaczonych dla obiektów małej architektury;
- teren grodziska wczesnośredniowiecznego w Szembruku położonego nad jeziorem Kuchnia;
- strefy kontrolowane gazociągów wysokiego ciśnienia wynikające z przepisów odrębnych;
- obszar udokumentowanych złóż kopalin.

2.1.2. Przeznaczenie terenów

Podstawową zasadą przy ustalaniu obszarów, które mogą być przeznaczone do zabudowy winna być jej koncentracja w ramach istniejącej sieci osadniczej gminy, przy maksymalnym ograniczeniu zabudowy rozproszonej. W pierwszej kolejności pod zabudowę – w formie zabudowy uzupełniającej - powinny być przeznaczone tereny niezabudowane położone w obrębie obecnej zabudowy, zlokalizowane przy istniejących ciągach komunikacyjnych.

Na zał. nr 2A zaproponowano następujące tereny funkcjonalne:

- tereny kontynuacji i uzupełnień zabudowy mieszkaniowej;

- tereny rozwoju zabudowy mieszkaniowej;
- tereny kontynuacji i uzupełnień istniejącej zabudowy usługowej;
- tereny kontynuacji i uzupełnień istniejącej zabudowy produkcyjnej, składowej, magazynowej;
- tereny rozwoju zabudowy rekreacyjnej;
- tereny rolnicze, w tym zabudowy zagrodowej;
- tereny cmentarzy czynnych i nieczynnych;
- tereny lasów;
- tereny wskazane do zalesienia;
- tereny wód powierzchniowych;
- tereny zieleni nieurządzonej;
- tereny infrastruktury technicznej;
- tereny zamknięte;
- tereny zieleni parkowej.

2.2. Ustalenia dla terenów funkcjonalnych w gminie

2.2.1. Tereny kontynuacji i uzupełnień zabudowy mieszkaniowej

Studium przewiduje na tych terenach kontynuację i uzupełnienia istniejącej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, wielorodzinnej, usługowej (w tym usług publicznych) oraz ewentualnej rozbudowy istniejącej zabudowy zagrodowej. Przy zmianach użytkowania terenów i wprowadzaniu nowej zabudowy, należy szczególnie dbać o ład przestrzenny i intensyfikować zabudowę tak, aby tworzyła spójne i harmonijne układy urbanistyczne. Zaleca się wprowadzenie znacznego udziału powierzchni biologicznie czynnych oraz właściwie zagospodarowywać obszary przestrzeni publicznej.

Wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów:

- ❖ Minimalna i maksymalna powierzchnia zabudowy terenu od 10% do 70%.
- ❖ Minimalny i maksymalny udział powierzchni biologicznie czynnej terenu od 30% do 70%.

2.2.2. Tereny rozwoju zabudowy mieszkaniowej

Obejmują niezabudowane tereny położone bezpośrednio w sąsiedztwie terenów zabudowanych. Stanowią kontynuację istniejącej zabudowy oraz tereny rozwoju zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, wielorodzinnej, usługowej, usług publicznych, z dopuszczeniem zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów.

Dopuszcza się w obrębie terenów lokalizację zabudowy produkcyjnej, składów i magazynów przy zachowaniu szczególnych warunków, jakimi są oddzielenie zabudowy produkcyjnej od mieszkaniowej i usługowej strefami buforowymi w postaci zieleni izolacyjnej.

Wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów:

- ❖ Minimalna i maksymalna powierzchnia zabudowy terenu od 10% do 70%.
- ❖ Minimalny i maksymalny udział powierzchni biologicznie czynnej terenu od 30% do 70%.

2.2.3. Tereny kontynuacji i uzupełnień istniejącej zabudowy usługowej

Studium przewiduje na tych terenach kontynuację i uzupełnienia istniejącej zabudowy mieszkaniowo-usługowej, usługowej oraz usług publicznych, w tym usług wynikających z zadań własnych jednostki samorządu terytorialnego w zakresie ochrony zdrowia, pomocy społecznej, edukacji publicznej, kultury i kultury fizycznej. Przy zmianach użytkowania terenów i wprowadzaniu nowej zabudowy, należy szczególnie dbać o ład przestrzenny i intensyfikować zabudowę tak, aby tworzyła spójne i harmonijne układy urbanistyczne. Zaleca się wprowadzenie znacznego udziału powierzchni biologicznie czynnych oraz właściwie zagospodarowywać obszary przestrzeni publicznej.

Wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów:

- ❖ Minimalna i maksymalna powierzchnia zabudowy terenu od 10% do 70%.
- ❖ Minimalny i maksymalny udział powierzchni biologicznie czynnej terenu od 30% do 70%.

2.2.4. Tereny kontynuacji i uzupełnień istniejącej zabudowy produkcyjnej, składowej, magazynowej

Studium przewiduje na tych terenach wielofunkcyjny rozwój funkcji gospodarczych w postaci uzupełnień zabudowy produkcyjnej, usługowej, składowej i magazynowej. W zakresie ochrony środowiska postuluje się wprowadzenie przy granicach terenów o różnym przeznaczeniu, zieleni niskiej i wysokiej, która będzie ograniczała hałas i potencjalne szkodliwe oddziaływanie projektowanych inwestycji.

Wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów:

- ❖ Minimalna i maksymalna powierzchnia zabudowy terenu od 10% do 70%.
- ❖ Minimalny i maksymalny udział powierzchni biologicznie czynnej terenu od 30% do 70%.

2.2.5. Tereny rozwoju zabudowy rekreacyjnej

Tereny rekreacyjne będą elementem wypoczynku i rekreacji dla mieszkańców gminy. Zagospodarowanie tych terenów będzie polegało na lokalizacji obiektów sportowych i rekreacyjnych. Będą to przede wszystkim boiska sportowe i place zabaw wraz z obiektami towarzyszącymi, jak również małe obiekty usługowe.

Należy odpowiednio zagospodarować przestrzeń wokół jezior z uwzględnieniem potrzeb rekreacji i jednoczesnym zabezpieczeniem odpowiedniej infrastruktury (kąpieliska, pola biwakowe, pomosty itp.). Ponadto powinno się chronić środowisko przyrodnicze poprzez racjonalne zagospodarowanie przestrzeni terenu funkcjonalnego oraz odpowiednie uzbrojenie terenu przed realizacją nowych inwestycji. Projektowana zabudowa powinna charakteryzować się wysokimi walorami estetycznymi i harmonizować z otoczeniem poprzez odpowiednie zagospodarowanie terenów biologicznie czynnych.

Wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów:

- ❖ Minimalna i maksymalna powierzchnia zabudowy terenu od 10% do 50%.
- ❖ Minimalny i maksymalny udział powierzchni biologicznie czynnej terenu od 50% do 90%.

2.2.6. Tereny rolne, w tym tereny zabudowy zagrodowej

Zajmują zdecydowaną część obszaru gminy. Dopuszcza się realizację inwestycji celu publicznego (komunikacja, infrastruktura techniczna, wydobywanie kopalin, lokalizacja obiektów obronności i bezpieczeństwa państwa) zgodnie z przepisami odrębnymi. W terenach rolnych wskazano obszary rozmieszczenia odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100kW oraz stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie i zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu.

Przy lokalizacji nowej zabudowy zagrodowej, należy zwrócić szczególną uwagę na przeciwdziałanie rozproszaniu zabudowy. Szansą rozwoju jest wprowadzanie funkcji agroturystycznej w gospodarstwach rolnych. Dopuszcza się eksploatację złóż kopalin pospolitych na terenach rolniczych, gdzie badania geologiczne wykazały obecność udokumentowanych złóż kopalin.

Wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów:

- ❖ Minimalna i maksymalna powierzchnia zabudowy terenu od 10% do 70%.
- ❖ Minimalny i maksymalny udział powierzchni biologicznie czynnej terenu od 30% do 70%.

2.2.7. Tereny cmentarzy czynnych i nieczynnych

Obejmują zarówno cmentarze czynne i nieczynne. Cmentarze występujące na terenie gminy są ujęte w ewidencji cmentarzy. Większość z nich jest nieczynna. Wskazane jest zachowanie istniejących cmentarzy jako trwałego i nienaruszalnego elementu tożsamości historyczno-kulturowej gminy. W obrębie cmentarzy obowiązuje ochrona układu przestrzennego alei, układu kwater, ochrona zabytkowego drzewostanu, ochrona historycznych nagrobków i innych elementów małej architektury. W obrębie cmentarzy zabronione jest sytuowanie wszelkich obiektów budowlanych, które nie są ściśle związane lub kolidują z planowaną funkcją terenu. Dopuszcza się zabudowę związaną z podstawową funkcją terenu oraz związaną z funkcją komunikacyjną, a także usługi nieuciążliwe w zakresie handlu. Dla cmentarzy czynnych obowiązek utrzymania stref sanitarnych i obowiązujących w niej zakazów zgodnie z przepisami odrębnymi.

Wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów:

- ❖ Minimalna i maksymalna powierzchnia zabudowy terenu od 5% do 15%.
- ❖ Minimalny i maksymalny udział powierzchni biologicznie czynnej terenu od 10% do 20%.

2.2.8. Tereny lasów i tereny wskazane do zalesienia

Obejmują istniejące i projektowane kompleksy leśne, których zasady zagospodarowania są określone w planach urządzenia lasu i operatach urządzenia lasu. Na etapie sporządzenia w/w dokumentów dopuszcza się korektę granic strefy. Obszary przeznaczone do zalesienia obejmują tereny, w których występują gleby o niskiej przydatności dla rolnictwa, z uwagi m.in. na słabą jakość gleb, spadki terenu przekraczające 12%, okresowe zalewanie. Dla terenów lasów i projektowanych dolesień wprowadza się następujące ustalenia:

- obowiązuje zagospodarowanie terenów zgodnie z przepisami ustawy o lasach;
- w przypadku lokalizacji strategicznych inwestycji gminnych przemawiających za zmianą przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne dopuszcza się zmianę takiego przeznaczenia zgodnie z przepisami odrębnymi;
- obowiązuje pozostawienie w dotychczasowym użytkowaniu z jednoczesnym dopuszczeniem wprowadzenia zagospodarowania rekreacyjnego tj. leśne ścieżki przyrodnicze, trasy rowerowe, urządzenia turystyczne, itp.;
- gospodarowanie terenami musi być podporządkowane priorytetowi ochrony siedlisk i gatunków oraz zgodne z przepisami odrębnymi;

- dopuszcza się realizację inwestycji celu publicznego (infrastruktura techniczna, komunikacja, lokalizacja obiektów obronności i bezpieczeństwa państwa) zgodnie z przepisami odrębnymi;
- przed zalesieniem należy dokonać rozpoznania przyrodniczego w celu przyporządkowania priorytetowi ochrony siedlisk i gatunków.

2.2.9. Tereny wód powierzchniowych

Obejmują rzeki, cieki wodne, oczka wodne, wody powierzchniowe stojące. W strefie obowiązuje zakaz zabudowy poza obiektami i urządzeniami służącymi gospodarce wodnej.

2.2.10. Tereny zieleni nieurządzonej

Przyjmuje się następujące ustalenia dla tych terenów:

- ustala się utrzymanie naturalnego charakteru zagospodarowania terenu;
- dopuszcza się przekształcenie terenów w tereny lasów;
- zakaz lokalizowania zabudowy.

2.2.11. Tereny infrastruktury technicznej

Wyznacza się tereny infrastruktury technicznej, do której należą: wodociągi, kanalizacja, elektroenergetyka, telekomunikacja oraz tereny skupiające obiekty infrastruktury technicznej w zakresie zaopatrzenia w wodę, ciepło, energię elektryczną, gaz itp.

2.2.12. Tereny zamknięte

Utrzymuje się tereny jako zamknięte zgodnie z przepisami odrębnymi.

2.2.13. Tereny zieleni parkowej

Ustala się następujące zasady przy zagospodarowaniu tych terenów:

- dopuszcza się lokalizację ciągów pieszo-rowerowych, placów wypoczynkowych i widokowych wraz z urządzeniami rekreacyjnymi;
- zagospodarowanie terenów w sposób umożliwiający pełnienie funkcji przestrzeni publicznej;
- zakaz zmniejszania powierzchni parków zabytkowych;
- dla obiektów zabytkowych lub o wartościach kulturowych wyznacza się obowiązek rewaloryzacji według wymogów wynikających z ochrony wartości zabytkowych i kulturowych przede

wszystkim utrzymanie lub ucytelnienie kompozycji założeń, w tym poprzez ochronę i pielęgnację drzewostanu oraz zachowanie lub renowację cennych historycznych obiektów;

- dopuszcza się modernizację istniejących i realizację nowych obiektów o charakterze architektury ogrodowej.

2.3. Ograniczenia w lokalizacji zabudowy

Z uwagi na pobliską lokalizację lotniska Lisie Kąty (położonego na terenie gminy Grudziądz) w stosunku do gminy Rogóżno, na rysunku studium wyznaczono dwie strefy „powierzchni ograniczających” lotniska. Ograniczenia dotyczą wysokości zabudowy lokalizowanej w tych terenach, tj.:

- powierzchnię poziomą wewnętrzną, w której obowiązuje stała dopuszczalna, całkowita wysokość obiektów budowlanych i naturalnych do rzędnej 73 m n.p.m.,
- powierzchnia stożkowa, w której obowiązują zmienne dopuszczalne całkowite wysokości obiektów budowlanych i naturalnych do rzędnej 128 m n.p.m. Dopuszcza się zwiększenie wysokości o ile nie koliduje to z przepisami odrębnymi.

3. OBSZARY ORAZ ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I JEGO ZASOBÓW, OCHRONY PRZYRODY, KRAJOBRAZU KULTUROWEGO I UZDROWISK

3.1. Główne kierunki ochrony środowiska

Głównym kierunkiem działań planistycznych odnoszących się do środowiska przyrodniczego i kulturowego jest ich ochrona i zachowanie w jak najlepszym stanie. Ogół tych działań będzie korzystnie wpływać na poprawę jakości życia mieszkańców. Do celów i priorytetowych działań ekologicznych zaliczono:

- 1) zmniejszenie zanieczyszczenia środowiska naturalnego:
 - ochrona powietrza:
 - termomodernizacja obiektów w celu oszczędności energii cieplnej,
 - modernizacja lub wymiana istniejących źródeł ciepła opalanych paliwem stałym na nowoczesne kotły opalane paliwem gazowym, płynnym lub biomasą;
 - ochrona przed hałasem:
 - przebudowa istniejących dróg,
 - remonty nawierzchni dróg gminnych, powiatowych i wojewódzkich,
 - budowa ciągów pieszo – rowerowych;
 - ochrona powierzchni ziemi:
 - prowadzenie okresowych badań jakości gleby i ziemi,
 - sukcesywna rekultywacja terenów poeksploatacyjnych,
 - monitorowanie stanu środowiska;
- 2) właściwa gospodarka wodno – ściekowa w celu ochrony wód powierzchniowych i podziemnych:
 - właściwa gospodarka ściekowa:
 - modernizacja, budowa i rozbudowa oraz usprawnienie funkcjonowania oczyszczalni ścieków,
 - budowa urządzeń oczyszczających wody deszczowe,
 - budowa przydomowych i przyzagrodowych oczyszczalni ścieków na terenach o rozproszonej zabudowie;
 - zaopatrzenie w wodę:
 - rozbudowa istniejącej sieci wodociągowej,
 - sukcesywna wymiana i renowacja wyeksploatowanych odcinków sieci wodociągowej,
 - modernizacja i renowacja ujęć i stacji uzdatniania wody zgodnie z przepisami odrębnymi;

- właściwa gospodarka wodna:
 - inwentaryzacja, odbudowa oraz prawidłowa eksploatacja systemów melioracji,
 - wdrażanie programu redukcji zanieczyszczeń pochodzących ze źródeł rolniczych;
- 3) rozwój obszarów zalesionych:
- ochrona zasobów przyrody:
 - nadzór nad gospodarką leśną,
 - zalesianie gruntów rolnych,
 - prowadzenie zalesienia równoległe z działaniami prowadzącymi do zróżnicowania struktury gatunkowej lasów,
 - rewitalizacja zespołów dworsko – parkowych,
 - bieżąca ochrona obszarów i obiektów prawnie chronionych,
 - objęcie ochroną enklaw leśnych, terenów bagiennych i podmokłych oraz mokradeł (użytki ekologiczne);
- 4) gospodarka odpadami i zmniejszenie zagrożenia ekologicznego:
- gospodarka odpadami:
 - dofinansowanie usuwania azbestu,
 - selektywna zbiórka odpadów,
 - zmniejszenie zagrożenia ekologicznego
 - zwiększenie bezpieczeństwa przewozów substancji niebezpiecznych przez kontrole przewozów i stanu technicznego,
 - realizacja programu bezpieczeństwa powodziowego,
 - preferowanie niekonfliktowych lokalizacji źródeł pól elektromagnetycznych;
- 5) edukacja ekologiczna:
- prowadzenie działalności edukacyjnej,
 - propagowanie modelu trwałego i zrównoważonego rozwoju,
 - promocja własnych działań i inicjatyw proekologicznych o charakterze cyklicznym: organizowanie konkursów ekologicznych dla szkół, sołectw i mieszkańców gminy,
 - rozwój zagospodarowania edukacyjnego i turystycznego obszarów leśnych (ścieżki edukacyjne, szlaki, tablice informacyjne itp.),
 - wspomaganie prowadzenia edukacji ekologicznej przez samorządy i lokalne organizacje pozarządowe, wspieranie szkolnych kół zainteresowań, konkursów ekologicznych,
 - wspieranie działań stowarzyszeń w zakresie edukacji ekologicznej;
- 6) gospodarczy i rolniczy rozwój regionu z zachowaniem zasad trwałego rozwoju:

- rozwój rolnictwa ekologicznego – promowanie rolnictwa ekologicznego,
- wdrażanie programów rolno – środowiskowych,
- rozwój bazy agroturystycznej,
- monitoring ruchu turystycznego,
- bieżąca ochrona obszarów i obiektów prawnie chronionych poprzez właściwą politykę gospodarki przestrzennej.

3.2. Elementy środowiska przyrodniczego objęte ochroną na podstawie przepisów o ochronie przyrody

W granicach gminy Rogóżno znajdują się następujące tereny (lub ich fragmenty) objęte ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody:

- Obszar natura 2000 Dolina Osy (PLH 040033);
- Obszar Chronionego Krajobrazu Dolina Osy i Gardęgi;
- Obszar Chronionego Krajobrazu Strefy Krawędziowej Doliny Wisły;
- Rezerwat Przyrody Dolina Osy;
- Rezerwat Przyrody Jamy wraz z otuliną;
- Rezerwat Przyrody Rogóżno Zamek;
- Użytki ekologiczne;
- Pomnik przyrody;
- Stanowisko dokumentacyjne Białochowo;
- Chronione gatunki roślin i zwierząt.

Ponadto na terenie gminy Rogóżno postuluje do objęcia formami ochrony przyrody w postaci użytków ekologicznych enklaw leśnych, terenów podmokłych, bagiennych i mokradeł.

3.2.1. Rezerваты przyrody

Na terenie rezerwatów przyrody powołanych zarządzeniami:

- MLiPD z 16.09.1974r. MP nr 32, poz. 194 – Rezerwat Przyrody „Rogóżno Zamek”,
- MLiPD z 13.06.1985r. MP nr 17, poz. 134 – Rezerwat Przyrody „Jamy”,
- MOŚZNiL z 13.06.1994r. MP nr 35, poz. 299 – Rezerwat Przyrody „Dolina Osy”,

Obowiązują następujące zakazy (zgodnie z art. 15 ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004r.):

- budowy lub rozbudowy obiektów budowlanych i urządzeń technicznych, z wyjątkiem obiektów i urządzeń służących rezerwatowi przyrody;
- chwytania lub zabijania dziko występujących zwierząt, zbierania lub niszczenia jaj, postaci młodocianych i form rozwojowych zwierząt, umyślnego płoszenia zwierząt kręgowych, zbierania poroży, niszczenia nor, gniazd, legowisk i innych schronień zwierząt oraz ich miejsc rozrodu;
- polowania, z wyjątkiem obszarów wyznaczonych w planie ochrony lub zadaniach ochronnych ustanowionych dla rezerwatu przyrody;
- pozyskiwania, niszczenia lub umyślnego uszkodzania roślin oraz grzybów;
- użytkowania, niszczenia, umyślnego uszkodzania, zanieczyszczania i dokonywania zmian obiektów przyrodniczych, obszarów oraz zasobów, tworów i składników przyrody;
- zmiany stosunków wodnych, regulacji rzek i potoków, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody;
- pozyskiwania skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, minerałów;
- niszczenia gleby lub zmiany przeznaczenia i użytkowania gruntów;
- palenia ognisk i wyrobów tytoniowych oraz używania źródeł światła o otwartym płomieniu, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska;
- prowadzenia działalności wytwórczej, handlowej i rolniczej, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych w planie ochrony;
- stosowania chemicznych i biologicznych środków ochrony roślin i nawozów;
- zbioru dziko występujących roślin i grzybów oraz ich części, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska;
- połowu ryb i innych organizmów wodnych, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych w planie ochrony lub zadaniach ochronnych;
- ruchu pieszego, rowerowego, narciarskiego i jazdy konnej wierzchem, z wyjątkiem szlaków i tras narciarskich wyznaczonych przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska;
- wprowadzania psów na obszary objęte ochroną ścisłą i czynną, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych w planie ochrony;
- eksploracji zbiorników wodnych, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska;

- ruchu pojazdów poza drogami publicznymi oraz poza drogami położonymi na nieruchomościach będących w trwałym zarządzie parku narodowego, wskazanymi przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska;
- umieszczania tablic, napisów, ogłoszeń reklamowych i innych znaków niezwiązanych z ochroną przyrody, udostępnianiem parku albo rezerwatu przyrody, edukacją ekologiczną, z wyjątkiem znaków drogowych i innych znaków związanych z ochroną bezpieczeństwa i porządku powszechnego;
- zakłócania ciszy;
- używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego, uprawiania sportów wodnych i motorowych, pływania i żeglowania, z wyjątkiem akwenów lub szlaków wyznaczonych przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska;
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu;
- biwakowania, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska;
- prowadzenia badań naukowych bez zgody Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska;
- wprowadzania gatunków roślin, zwierząt lub grzybów, bez zgody ministra właściwego do spraw środowiska;
- wprowadzania organizmów genetycznie zmodyfikowanych;
- organizacji imprez rekreacyjno-sportowych bez zgody regionalnego dyrektora ochrony środowiska.

3.2.2. Obszary Chronionego Krajobrazu

Obszary chronionego krajobrazu obejmują tereny chronione ze względu na wyróżniające się krajobrazy o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb człowieka związanych z turystyką i wypoczynkiem (art. 23 Ustawy o ochronie przyrody). Umiarkowane zagospodarowanie tych terenów powinno zapewniać stan względnej równowagi ekologicznej systemów przyrodniczych. Obszary chronionego krajobrazu np. doliny rzek, ciągi jezior, pełnią często rolę korytarzy ekologicznych, umożliwiając migrację roślinom, zwierzętom lub grzybom. Służą wymianie i zachowaniu puli genowej poszczególnych gatunków. W rezultacie obszary chronionego krajobrazu pełnią rolę ekologicznego łącznika pomiędzy wszystkimi formami przyrody, układającymi się w system obszarów chronionych.

Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Osy i Gardęgi ustanowiono w celu ochrony istniejącego krajobrazu oraz utworzenia korytarzy ekologicznych.

Celem utworzenia Obszaru Chronionego Krajobrazu „Strefy Krawędziowej Doliny Wisły” jest ochrona istniejących form geomorfologicznych i naturalnego ukształtowania skarpy wiślanej w obrębie Kotliny Grudziądzkiej, Doliny Kwidzyńskiej, Pojezierza Chełmińskiego, ochrona roślin metodami biologicznymi, ochrona zieleni wiejskiej oraz kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego przez ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień śródpolnych i przydrożnych, propagowanie nasadzeń gatunków rodzimych drzew i krzewów liściastych.

Na Obszarze Chronionego Krajobrazu Strefy Krawędziowej Doliny Wisły obowiązują ustalenia tej samej uchwały, co w przypadku Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Osy i Gardęgi.

Aktualnie obowiązujące nakazy, położenie, ustalenia dotyczące ochrony dotyczące obszarów chronionego krajobrazu zostały przedstawione w Uchwale nr VI/106/11 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 21 marca 2011 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu (opublikowana w Dz. Urz. Województwa Kujawsko-Pomorskiego nr 99 poz. 793 z dnia 22 kwietnia 2011 r.). Na obszarach tych wprowadza się następujące zakazy:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarłisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, punkt nie dotyczy realizacji nowych lub rozbudowy i modernizacji istniejących przedsięwzięć, mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona procedura oddziaływania na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na przyrodę obszarów;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwoświsłowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;

Punkt 4 i 5 nie dotyczy wydobywania piasku i żwiru z udokumentowanych złóż wyznaczonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku jego braku na podstawie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy na obszarze do 2 ha i przy wydobywaniu nieprzekraczającym 20 tys. m³ rocznie. Eksploatacja ta nie może powodować zmian stosunków wodnych i zagrożeń dla chronionych ekosystemów, a brak negatywnego oddziaływania na środowisko został wykazany w sporządzonym raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalnej gospodarcy wodnej lub rybackiej;
- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodnoblotnych;
- 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej. Zakaz ten nie dotyczy zbiorników antropogenicznych o powierzchni do 1 ha, cieków wodnych stanowiących budowlę i urządzenia melioracyjne, terenów przeznaczonych pod zabudowę, dla których szerokość strefy zakazu zabudowy wyznacza się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego lub przypadków budowy obiektów budowlanych, gdy w wyznaczonej strefie znajduje się zespół istniejącej zabudowy, które mają uzupełniać bądź, do których będą przylegać nowo planowane obiekty.

3.2.3. Obszar Natura 2000 Dolina Osy

Jest obszarem zatwierdzonym w styczniu 2011 roku, jako obszar mający znaczenie dla Wspólnoty (2011/64/UE: Decyzja Komisji z dnia 10 stycznia 2011 r. w sprawie przyjęcia na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG czwartego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 9669). Jest on Specjalnym Obszarem Ochrony Siedlisk. Głównym przedmiotem ochrony są siedliska leśne. Na obszarze obowiązują ustalenia ochronne obowiązujące na Obszarze Chronionego Krajobrazu Doliny Osy i Gardęgi, rezerwatu przyrody Dolina Osy, strefach ochronnych wokół gniazd bielika i orlika krzykliwego oraz użytkach ekologicznych. W obszarze Natura 2000 Dolina Osy, zgodnie z art. 33 ustawy o ochronie przyrody zabrania się, podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000". Jeżeli przemawiają za tym konieczne wymogi nadrzędnego interesu publicznego,

w tym wymogi o charakterze społecznym lub gospodarczym, i wobec braku rozwiązań alternatywnych, właściwe miejscowo organy mogą zezwolić na realizację planu lub działań, mogących znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000 zapewniając wykonanie kompensacji przyrodniczej niezbędnej do zapewnienia spójności i właściwego funkcjonowania sieci obszarów Natura 2000.

3.2.4. Stanowisko dokumentacyjne Białochowo

Na terenie stanowiska dokumentacyjnego wprowadzono następujące zakazy:

- chwytania i zabijania dziko żyjących zwierząt (z wyjątkiem zwierząt łownych), niszczenia nor i legowisk zwierzęcych, gniazd ptasich i wybierania jaj;
- pozyskiwania (nie dotyczy planowych zabiegów i prac w zakresie gospodarki leśnej), niszczenia lub uszkodzania drzew i innych roślin;
- wysypywania, zakopywania i wylewania odpadów lub innych nieczystości, innego zanieczyszczania wód i gleby oraz powietrza;
- zmiany stosunków wodnych i regulacji strugi;
- wydobywania skał i minerałów;
- niszczenia rzeźby terenu, gleby lub zmiany sposobu użytkowania;
- palenia ognisk;
- ruchu pojazdów poza drogami publicznymi, z wyjątkiem pojazdów służb leśnych;
- umieszczania na obszarze stanowiska dokumentacyjnego tablic, napisów i ogłoszeń, z wyjątkiem znaków związanych z ochroną obiektu oraz ochroną porządku i bezpieczeństwa.

Powyższe zakazy nie dotyczą:

- wykonywania zadań w zakresie hodowli, ochrony i użytkowania lasu;
- prowadzenia akcji ratowniczych i działań związanych z bezpieczeństwem przeciwpożarowym.

3.2.5. Pomniki przyrody

W celu ochrony należy zapobiegać przed:

- szkodliwym działaniem pasożytniczych owadów, grzybów;
- chorobami drzew i roślin;
- szkodliwym działaniem człowieka, (niszczeniem, całkowitą wycinką drzewostanu lub inną formą degradacji);
- szkodliwym działaniem warunków atmosferycznych.

Ponadto każdy pomnik przyrody należy odpowiednio oznakować np. poprzez umieszczenie tablicy informacyjnej.

3.2.6. Użytki ekologiczne

W stosunku do użytków ekologicznych mogą być wprowadzone następujące zakazy:

- niszczenia, uszkodzania lub przekształcania obiektu lub obszaru;
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym albo budową, odbudową, utrzymywaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- uszkodzania i zanieczyszczania gleby;
- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody albo racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
- likwidowania, zasypywania i przekształcania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
- wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia użytkowanych gruntów rolnych;
- zmiany sposobu użytkowania ziemi;
- wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów;
- umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia nor, legowisk zwierzęcych oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- zbioru, niszczenia, uszkodzania roślin i grzybów na obszarach użytków ekologicznych, utworzonych w celu ochrony stanowisk, siedlisk lub ostoi roślin i grzybów chronionych;
- umieszczania tablic reklamowych.

3.3. Ochrona wartości środowiska przyrodniczego

W celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania środowiska przyrodniczego należy dążyć do:

- zachowania wartości oraz ciągłości powiązań przyrodniczych i ich różnorodności w procesie planistycznym poprzez:
 - ograniczenie lokalizacji wszelkiego rodzaju obiektów kubaturowych na terenach o trudnych warunkach geotechnicznych (tereny podmokłe, skarpy, doliny),
 - unikanie przerywania podczas inwestycji naturalnych ciągów wodnych,

- nawiązanie do struktur terenowych podczas projektowania terenów komunikacyjnych;
- podporządkowanie zagospodarowania terenów pod potrzeby prawidłowego funkcjonowania środowiska poprzez:
 - procesy budowlane, prace ziemne przeprowadzone w sposób skoordynowany w celu uniknięcia przesuszania terenu i zmniejszenia erozji,
 - przestrzeganie przepisów dotyczących ochrony gruntów najwyższych klas i gruntów organicznych;
- ograniczenie takich uciążliwości jak emisja hałasu, zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego, nadmierny pobór wody, niezgodny z przepisami sposobu gromadzenia ścieków poprzez:
 - ograniczenie poboru z indywidualnych ujęć wody,
 - ochronę i wykorzystanie naturalnych zagłębień terenu, zwłaszcza podmokłych, istniejących stawów, starorzeczy oraz budowa sztucznych zbiorników wodnych do retencjonowania wód w tym podczyszczonych ścieków deszczowych i roztopowych,
 - zachowanie jak największego udziału powierzchni biologicznie czynnej na terenach przewidzianych do urbanizacji,
 - nakłady inwestycyjne na infrastrukturę techniczną: likwidacja bezodpływowych zbiorników do gromadzenia ścieków, rozbudowa systemów kanalizacji sanitarnej i deszczowej w miejscach, w których budowa systemów kanalizacji zbiorczej nie przyniosłaby korzyści dla środowiska lub powodowałaby nadmierne koszty stosować należy systemy indywidualne m.in. przydomowe oczyszczalnie ścieków,
 - budowę ekranów akustycznych w celu minimalizacji zagrożenia hałasem,
 - ograniczenie działań związanych z wytwarzaniem pól elektromagnetycznych,
 - ochronę czystości rzek oraz jezior,
 - usprawnienie systemu melioracji wodnych,
 - ograniczanie lokalizacji (przede wszystkim na terenach zabudowy mieszkaniowej oraz o znacznym udziale tej zabudowy) obiektów wymagających pozwolenia na wprowadzenie gazów i pyłów do powietrza – głównego źródła emisji ze źródeł technologicznych (zanieczyszczenia powodowane głównie przez zły stan techniczny zabezpieczeń),
 - stopniową eliminację nie ekologicznych źródeł ciepła (głównie z sektora komunalno – bytowego) powodujących tzw. rozproszoną emisję niską na rzecz uciepłwienia obszarów

- zwartej zabudowy w oparciu o sieć lokalnych systemów centralnego zaopatrzenia w ciepło, ogrzewania gazowego oraz systemów wykorzystujących: energię elektryczną, olej niskosiarkowy lub odnawialne źródła energii czy spalanie biomasy,
- wykluczenie lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, łącznie z obiektami przeznaczonymi na stały pobyt ludzi, dopuszczając wyłącznie takie rozwiązania w drodze wyjątku (zabudowa mieszkaniowa dla inwestora, pracowników itp.);
 - ochrona dziedzictwa przyrodniczego i racjonalne użytkowanie zasobów przyrody:
 - ochrona terenów wodno – błotnych,
 - poprawa stanu czystości wód powierzchniowych poprzez stosowanie dobrych praktyk rolniczych,
 - ochrona i renaturalizacja ciągów i połączeń ekologicznych,
 - określenie w planach zagospodarowania przestrzennego obszarów wrażliwych na antropopresję,
 - rozbudowa sieci ścieżek rowerowych i szlaków spacerowych pieszych w celu uniknięcia samowolnych wędrówek turystów, które prowadzą najczęściej do dewastacji terenów cennych pod względem przyrodniczym i kulturowym,
 - traktowanie lasów jako najważniejszego składnika równowagi ekologicznej i krajobrazu gminy,
 - zalesienia najsłabszych gleb,
 - zachowanie bogactwa i różnorodności krajobrazowej poprzez pozostawienie śródłądowych łąk, bagien, nieużytków i innych otwartych powierzchni,
 - grodzenie siatką i stosowanie znaków ostrzegawczych tras o natężeniu ruchu większym niż 10 tys. pojazdów na dobę, przecinających korytarze ekologiczne lub tereny leśne;
 - ochrona powierzchni ziemi:
 - rekultywacja obszarów zdegradowanych i zdewastowanych (zgodnie z Ustawą Prawo Ochrony Środowiska),
 - likwidacja i rekultywacja nielegalnych wyrobisk m.in. w Łysakowie,
 - racjonalne gospodarowanie gruntami (poprzez ustalenia opisane przy kierunkach zmian w przeznaczaniu terenów),
 - zachowanie wartości przyrodniczych (poprzez ustalenia opisane w punktach powyżej),

- ograniczanie zmian naturalnego ukształtowania (na terenach niebędących w granicach form ochrony przyrody),
- utrzymanie jakości gleby i ziemi na istniejącym poziomie, a w przypadku przekroczenia wymaganych standardów doprowadzenie ich jakości (poprzez działania rekultywacyjne) co najmniej do wymaganej,
- zachowanie wartości kulturowych, z uwzględnieniem archeologicznych dóbr kultury, poprzez ustalenia opisane w rozdziale ochrony wartości kulturowych,
- wzdłuż ciągów komunikacyjnych o dużym natężeniu ruchu lokalizacja pasa zieleni izolacyjnej, celem eliminacji zwiększonej erozji gleb oraz rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń,
- bieżąca kontrola realizacji przez mieszkańców obowiązków w zakresie utrzymania czystości i porządku;
- dla charakterystycznych form ukształtowania terenu – eksponowanych i identyfikowalnych w krajobrazie gminy obowiązują następujące zasady ochrony:
 - zakaz wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających naturalne formy rzeźby terenu i obniżających walory krajobrazowe, za wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym, z utrzymaniem, budową, odbudową urządzeń wodnych oraz przedsięwzięć infrastrukturalnych (w tym drogowych) służących obsłudze mieszkańców,
 - zachowanie skarp poprzez zakaz wprowadzania nowej zabudowy oraz wytyczania nowych dróg prostopadłych do skarp,
 - w celu zabezpieczenia terenów predysponowanych do osuwania się mas ziemnych wskazane jest wykonanie odpowiednich odprowadzeń wody z pól powyżej oraz obsadzenie roślinnością (krzewy) odsłoniętych gruntów,
 - zachowanie i ochrona roślinności utrwalającej zbocza skarp oraz kształtowanie powiązań przyrodniczych w oparciu o formy rzeźby terenu,
 - realizacja zagospodarowania z priorytetem zachowania i wyeksponowania naturalnych elementów krajobrazu w kompozycjach urbanistycznych i przestrzennych;
- ochrona zasobów wód podziemnych:
 - budowa i systematyczna rozbudowa sieci kanalizacyjnej,
 - w obszarze Głównego Zbiornika Wód Poziemnych w miejscach gdzie kanalizacja jest zbyt kosztowna, ścieki sanitarne należy odprowadzać do przydomowych oczyszczalni ścieków,

- wspieranie i egzekwowanie programów racjonalnej gospodarki ściekowej,
- odprowadzanie ścieków sanitarnych do istniejących i projektowanych kanalizacji, a stamtąd do oczyszczalni ścieków,
- odprowadzanie wód deszczowych do gruntu w granicach poszczególnych działek, na terenach zabudowy mieszkaniowej o niskim i średnim wskaźniku intensywności w zależności od warunków gruntowo-wodnych w obszarze gminy,
- określenie w planach miejscowych zasad zagospodarowania – między innymi znaczny udział powierzchni biologicznie czynnej - zapewniających gromadzenie, przechowywanie i powolny odpływ wód opadowych i roztopowych, określenie sposobu odprowadzania wód m.in. opadowych z placów, parkingów po odpowiednim oczyszczeniu do gruntu;
- ochrona przed polami elektroenergetycznymi:
 - zachowanie cennych ekosystemów, różnorodności biologicznej i utrzymaniu równowagi przyrodniczej, w tym ochronę obszarów i obiektów cennych przyrodniczo, realizowane poprzez ustalenia opisane w podrozdziałach powyżej (system przyrodniczy, obszary i obiekty ochrony przyrody),
 - zapobieganie zagrożeniom naturalnych kompleksów i tworów przyrody oraz abiotycznych elementów środowiska, realizowane poprzez ustalenia opisane w podpunktach powyżej;
- ochrona przed hałasem:
 - należy dążyć do poprawy istniejącego stanu zgodnie z obowiązującymi standardami, na etapie planowania, projektowania i eksploatacji systemu transportowego,
 - należy zmodernizować ulice i stosować takie rozwiązania techniczne jak np. nawierzchnie o niskich emisjach hałasu od kół pojazdu lub ekrany akustyczne,
 - zwiększanie konkurencyjności transportu publicznego w stosunku do samochodu osobowego,
 - przy sporządzaniu planów zagospodarowania przestrzennego, planując tereny o różnych funkcjach należy zakwalifikować je do rodzajów terenów zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Jeśli przewiduje się kilka rodzajów terenów należy ustalić poziom hałasu jak dla przeważającego rodzaju terenu.

4. OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO I ZABYTEKÓW ORAZ DÓBR KULTURY WSPÓŁCZESNEJ

4.1. Obiekty i tereny zabytkowe, objęte ochroną prawną

Spośród obiektów, terenów i obszarów o wartościach zabytkowych i kulturowych, znajdujących się na terenie gminy Rogóżno część objęta jest ochroną prawną, poprzez wpis do rejestru zabytków, a część ujęta w ewidencji konserwatorskiej i wskazana do objęcia ochroną ustaleniami w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, zgodnie z Ustawą o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 roku.

4.2. Ochrona obiektów i terenów wpisanych do rejestru zabytków

Na terenie gminy Rogóżno zlokalizowane są obiekty objęte ochroną konserwatorską na mocy wpisu do rejestru zabytków. Wszelkie działania przy tychże obiektach i na terenach zabytkowych wymagają uzgodnienia z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków, a prace przy nich mogą się odbyć po uzyskaniu pozwolenia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Obiekty te wyszczególniono w części tekstowej dotyczącej uwarunkowań niniejszego studium.

4.3. Ochrona obiektów ujętych w ewidencji zabytków

Obiekty objęte ochroną w ramach wpisu do gminnej ewidencji zabytków należy objąć ochroną na etapie opracowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Przy sporządzeniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy określić zakres działań budowlanych możliwych do wykonania (np. prace remontowe, modernizacja, adaptacja itp.) na obiektach ujętych w gminnej ewidencji zabytków.

4.4. Strefy ochrony konserwatorskiej

Grodzisko wczesnośredniowieczne w Szembru

Obowiązuje zakaz ingerencji w substancję grodziska. Obowiązuje zakaz jakichkolwiek prac budowlanych w tym terenie.

Nieruchome zabytki archeologiczne

Obejmuje tereny o rozpoznanej, na podstawie badań, zawartości ważnych reliktyw archeologicznych. Na obszarze strefy wszelka działalność inwestycyjna musi być poprzedzona

badaniami archeologicznymi na koszt inwestora. Zakres prac archeologicznych określony zostaje na etapie uzgadniania projektu budowlanego. Obszar gminy Rogóżno został w całości rozpoznany pod względem archeologicznym. Sposoby ochrony, działania konserwatorskie na obszarze nieruchomości zabytków archeologicznych wymagają uzgodnienia z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. Szczegółowy zakres i rodzaj niezbędnych badań archeologicznych określony zostanie w drodze decyzji wydanej przez WKZ na wniosek zamierzającego prowadzić roboty budowlane bądź ziemne. Egzemplarz dokumentacji z badań archeologicznych podlega po ich zakończeniu nieodpłatnemu przekazaniu Wojewódzkiemu Konserwatorowi Zabytków.

4.5. Ochrona zespołów podworskich

Tereny parków podworskich obejmują założenia podworskie i zamkowe. Dla terenów tych wprowadza się następujące ustalenia:

- dopuszcza się lokalizację ciągów pieszo-rowerowych, placów wypoczynkowych i widokowych wraz z urządzeniami rekreacyjnymi, z ograniczeniami wynikającymi z ochrony środowiska kulturowego, zakaz zmniejszania powierzchni parków zabytkowych;
- dla obiektów zabytkowych lub o wartościach kulturowych wyznacza się obowiązek rewaloryzacji według wymogów wynikających z ochrony wartości zabytkowych i kulturowych, przede wszystkim utrzymanie lub uczynienie kompozycji założeń oraz ochrona i pielęgnacja drzewostanu i zachowanie oraz renowacja cennych historycznie obiektów zabytkowych;
- dopuszcza się wprowadzanie zagospodarowania rekreacyjno-wypoczynkowego, w szczególności ścieżki, oświetlenie, architekturę ogrodową itp.;
- ochrona dworów poprzez konserwację zachowanych elementów zabytkowych, odtworzenie na podstawie dokumentów archiwalnych, przekazów itp. zniszczonych elementów architektonicznych, uwzględnienie przy adaptacji obiektów pierwotnego czytelnego układu, historycznego kształtu bryły, przy uwzględnieniu stosowanych badań architektonicznych w celu uzyskania wytycznych konserwatorskich do planowanych w tych obiektach zmian;
- zakaz podziałów geodezyjnych niezgodnych z historyczną parcelacją gruntów;
- zakaz lokalizacji na terenie parku i w jego sąsiedztwie inwestycji uciążliwych i mogących potencjalnie wpływać na środowisko przyrodnicze;
- zakaz znaczących ingerencji w rzeźbę terenu;
- zakaz lokalizacji nadziemnej infrastruktury technicznej;

- zakaz ingerencji w warunki wodno-gruntowe mogące negatywnie wpłynąć na stan zachowania zabytku w szczególności drzewostanu parkowego;
- zespoły dworsko – pałacowo – folwarczne znajdujące się w ewidencji zabytków należy utrzymać w szczególności w pierwotnym kształcie bez parcelacji, ponieważ obiekty i obszary w ewidencji zabytków mogą być w każdym momencie z uzasadnionych powodów wpisane do rejestru zabytków.

4.6. Ochrona obiektów sakralnych

Kościoły i kaplice oraz cmentarze wszystkich wyznań, czynne i zamknięte – jako obiekty o szczególnej wartości zabytkowej i walorach krajobrazowych, a ponadto kościoły – jako dominanty architektoniczne, cmentarze jako miejsca pamięci, podlegają bezwzględnej ochronie.

Ponadto w stosunku do cmentarzy (czynnych i nieczynnych) obowiązują następujące ustalenia:

- zabronione jest sytuowanie wszelkich obiektów budowlanych i urządzeń tymczasowych, które nie są ściśle związane lub kolidują z planowaną podstawową funkcją terenu;
- ustala się obowiązek dostosowania realizowanych elementów zagospodarowania skalą, jakością i charakterem do pełnionych funkcji, krajobrazu, architektury istniejącego i planowanego otoczenia,
- dopuszcza się zabudowę o charakterze architektury ogrodowej, związanej z podstawową funkcją terenu (kaplice) oraz związanych z funkcją komunikacyjną (schody, ścieżki) a także ogrodzenia;
- dla obiektów zabytkowych lub o wartościach kulturowych wyznacza się obowiązek rewaloryzacji według wymogów wynikających z ochrony wartości zabytkowych i kulturowych, przede wszystkim utrzymanie lub uczytelnienie kompozycji, w tym poprzez ochronę i pielęgnację drzewostanu oraz zachowanie lub renowację obiektów architektury cmentarnej;
- dla cmentarzy czynnych obowiązek utrzymania stref sanitarnych i obowiązujących w niej zakazów zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ochronie podlegają także kapliczki i figurki, pod względem ich lokalizacji i formy przestrzennej, będące przejawem kultu religijnego i tradycji.

4.7. Ochrona obiektów architektury i budownictwa

Obiekty architektury i budownictwa winny być utrzymywane w dobrym stanie, a wszelkie zmiany użytkowania powodujące konieczność przystosowania do nowej funkcji, modernizacje i remonty

wymagają uzgodnienia z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. Powyższe dotyczy również budynków gospodarczych w zespołach dworsko-parkowych i folwarkach oraz towarzyszących szkołom, plebaniom, w obrębie zagród itp. Ochronie podlega również starodrzew rosnący w sąsiedztwie obiektów o wartości kulturowej oraz założenia ogrodowe i zieleni komponowanej towarzyszącej zabudowie (m.in. przy plebaniach, szkołach itd.). Wobec założeń zieleni komponowanej – stosowanie zasad ochrony, analogicznych jak wobec parków w zespołach dworsko - parkowych oraz folwarkach.

Zabudowa mieszkalna, drewniana i murowana o cechach tradycyjnych charakterystycznych dla miejsca i regionu winna być zachowana i stanowić inspirację do kształtowania nowej zabudowy.

Przy odtwarzaniu zabudowy należy kierować się zasadą, że nowy budynek powinien usytuowaniem, gabarytem, kształtem i pokryciem dachu nawiązywać do poprzedniego. W lokalizacji nowej zabudowy należy uwzględniać sąsiedztwo obiektów o wartości kulturowej - nowe budynki nie mogą być sytuowane w sposób degradujący istniejącą, tradycyjną zabudowę, a ich forma architektoniczna winna być dostosowana do otaczającej zabudowy i krajobrazu.

4.8. Projektowane parki kulturowe

W „Planie Zagospodarowania Województwa Kujawsko-Pomorskiego” wskazano rejony proponowane do objęcia formą ochrony jaką jest park kulturowy. Wskazano rejony trzech parków kulturowych:

- „Doliny Osy”, obejmujący swoim zasięgiem Rogóźno-Zamek i Kłódkę,
- „Doliny Gardęgi”, obejmujący swoim zasięgiem Rogóźno, Sobótkę, Szembruczek, Szembruk, Budy i jezioro Kuchnia,
- „Nadwiślańskiego Parku Krajobrazowego”, obejmującego swoim fragment obszaru leśnego w zachodniej części gminy Rogóźno.

Park kulturowy jest formą ochrony krajobrazu kulturowego, mającą na celu utrzymanie i wyeksponowanie ukształtowanych w wyniku działalności człowieka, wyróżniających się krajobrazowo terenów z zachowanymi zabytkami nieruchomymi, charakterystycznymi dla miejscowej tradycji budowlanej i osadniczej, a także innymi zabytkami istotnymi dla tego krajobrazu oraz elementami przyrody.

5. KIERUNKI ROZWOJU KOMUNIKACJI I INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

Na system komunikacyjny gminy Rogóżno składają się drogi krajowe, droga wojewódzka, drogi powiatowe i gminne oraz linia kolejowa.

5.1. Komunikacja drogowa

Układ drogowy w gminie Rogóżno stanowią:

- drogi krajowe nr 16 i 55 – stanowią nadrzędny układ drogowy w gminie;
- droga wojewódzka i drogi powiatowe – stanowią podstawowy układ drogowy w gminie (wykaz dróg powiatowych przedstawiono w części dotyczącej uwarunkowań niniejszego studium);
- drogi gminne – stanowią uzupełniający układ drogowy w gminie (wykaz dróg gminnych przedstawiono w części dotyczącej uwarunkowań niniejszego studium).

Ustala się następujące wytyczne do planów miejscowych:

- dopuszcza się lokalizację obiektów budowlanych i urządzeń technicznych związanych z prowadzeniem, zabezpieczeniem i obsługą ruchu, a także urządzeń związanych z potrzebami zarządzania ruchem;
- dopuszcza się lokalizację urządzeń infrastruktury technicznej;
- obowiązuje zakaz lokalizacji budynków, budowli i urządzeń z wyłączeniem urządzeń infrastruktury technicznej, niezwiązanych z podstawowym przeznaczeniem terenu;
- dopuszcza się realizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej związanych z obsługą techniczną drogi – odwodnienia, oświetlenia itp., na warunkach zarządcy drogi w porozumieniu z gestorami sieci;
- parametry techniczne dróg wyznacza się na podstawie przepisów odrębnych;
- dopuszcza się realizację ciągów pieszo – rowerowych.

Ponadto do zadań wpływających na poprawę komunikacji drogowej w gminie Rogóżno zaliczono:

- przebudowę drogi krajowej Nr 16 w 2 wariantach;
- modernizację drogi krajowej nr 55;
- remonty dróg powiatowych wymagających modernizacji;
- remonty dróg gminnych wymagających modernizacji.

Realizacja wyżej wymienionych zadań będzie obciążać budżet województwa, powiatu i gminy

z możliwym udziałem środków z Unii Europejskiej.

5.2. Komunikacja kolejowa

Przez teren gminy przebiega linia kolejowa nr 207 relacji Toruń – Malbork. Zachowuje się istniejącą stację kolejową. Linia będzie nadal spełniać istotną rolę w dojazdach do prac i szkół do większych ośrodków, takich jak: Grudziądz, Kwidzyn czy Malbork. Linia kolejowa nr 207 według ustaleń Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Kujawsko – Pomorskiego przewidziana jest do przebudowy.

5.3. Gospodarka wodno-ściekowa

5.3.1. Zaopatrzenie w wodę

Zaopatrzenie w wodę pitną dla mieszkańców gminy Rogóźno będzie realizowane z istniejących ujęć wody w Kłodce, Zaroślu, Szembruku i Rogóźnie. Wszystkie ujęcia posiadają pozwolenie wodno – prawne do 2015 roku. Do tego czasu ujęcia będą funkcjonować na zasadach określonych w w/w pozwoleniu. W chwili obecnej należy podjąć działania mające na celu uzyskanie pozwolenia wodnoprawnego na korzystanie z ujęć wody po wygaśnięciu obowiązującego pozwolenia.

W obrębie ujęć wody utworzono strefy ochrony bezpośredniej 9 m od osi studni głębinowych.

Zachowuje się istniejące ujęcia wody. Dopuszcza się ich modernizację, automatyzację dla dostosowania ich do zmieniających się przepisów i standardów.

Niewykorzystywane i nieudokumentowane zasoby wód podziemnych czwartorzędowych i kredowych powinny zostać udokumentowane i zbilansowane i stanowić rezerwę zasobów czystych wód podziemnych na okres kierunkowy.

W zależności od tempa rozwoju przestrzennego gminy, dla zachowania odpowiednich ciśnień w sieci przewiduje się realizację kolejnych odcinków sieci wodociągowej. Dla terenów rozwojowych przewiduje się lokalizację sieci wodociągowych o średnicach wynikających z odpowiednich norm, przepisów i standardów.

Ponadto do zadań służących poprawie jakości zaopatrzenia gminy w wodę należy:

- zapewnienie wszystkim mieszkańcom wody na cele bytowo-socjalne, o jakości spełniającej wymagane przepisami normy i standardy;
- utrzymanie wysokiego stopnia pewności dostawy wody w warunkach normalnych oraz w sytuacjach awaryjnych i zagrożenia kryzysowego;

- poprawa stanu technicznego sieci dla zminimalizowania jej awaryjności, zapobiegania stratom wody i uniknięcia wtórnego zanieczyszczenia;
- racjonalizacja gospodarki wodnej;
- kontynuacja budowy sieci wodociągowej na terenach nieuzbrojonych, a przeznaczonych w niniejszym studium pod zainwestowanie;
- kontynuacja budowy przyłączy do budynków.

5.3.2. Odprowadzanie ścieków

Odprowadzanie i oczyszczanie ścieków komunalnych będzie realizowane w oparciu o zbiorczy system kanalizacji sanitarnej ze zlokalizowaną oczyszczalnią ścieków w miejscowości Rogóźno. Pozwolenie wodno – prawne na użytkowanie oczyszczalni obowiązuje do 2015 r. Do tego czasu oczyszczalnia ścieków w Rogóźnie będzie funkcjonować na zasadach określonych w w/w pozwoleniu. W chwili obecnej należy podjąć działania mające na celu uzyskanie pozwolenia wodnoprawnego na odprowadzanie ścieków po wygaśnięciu obowiązującego pozwolenia.

W stosunku do rozproszonej zabudowy zagrodowej gospodarka ściekowa jest realizowana w oparciu o przydomowe oczyszczalnie ścieków i zbiorniki bezodpływowe.

Wskazana jest rozbudowa sieci kanalizacji sanitarnej na potencjalnych obszarach rozwoju zabudowy.

5.4. Elektroenergetyka

Nadrzędny element systemu elektroenergetycznego w gminie stanowią napowietrzne linie elektroenergetyczne: 400 kV i 110 kV, szczegółowo opisane w części dotyczącej uwarunkowań niniejszego studium.

Przez teren gminy przebiegać będzie projektowana dwutorowa napowietrzna linia elektroenergetyczna 400 kV Grudziądz - Pelplin – Gdańsk „Przyjaźń”, stanowiąca inwestycję celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, krajowym.

Linie i stacje elektroenergetyczne wysokich i najwyższych napięć emitują pole elektromagnetyczne niejonizujące o częstotliwości 50 Hz. Lokalizowanie tych obiektów oraz dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku muszą być zgodne z obowiązującymi normami.

Dla linii elektroenergetycznych wysokiego napięcia wyznaczono pasy technologiczne i strefy ograniczonego użytkowania, wynikające z odpowiednich norm i przepisów – należy zachować

minimalne odległości zabudowy od skrajnego przewodu linii wpływające na ograniczenia w zabudowie i zagospodarowaniu terenu.

Na rysunku studium wskazano schemat przebiegu projektowanej linii. W sporządzanym dla projektowanej linii miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, należy wyznaczyć granice pasa technologicznego (2x35 m od osi linii) oraz zawrzeć zapisy ustalające ograniczenia w zabudowie i zagospodarowaniu terenów.

Ostateczny przebieg linii będzie wynikiem uwarunkowań zewnętrznych determinujących przebieg linii elektroenergetycznych, w szczególności wynikających z uwarunkowań środowiskowych i społeczno-ekonomicznych.

Zakłada się, że wraz z rozwojem nowoprojektowanych terenów zabudowy mieszkaniowej i terenów aktywności gospodarczej, dla pokrycia zapotrzebowania na energię elektryczną niezbędna będzie modernizacja i rozbudowa istniejącej sieci elektroenergetycznej. W związku z lokalizacją elektrowni wiatrowych na terenie gminy Rogóżno w terenach rolnych mogą być zlokalizowane urządzenia lub obiekty związane z funkcjonowaniem tychże elektrowni wiatrowych, takich jak podziemne kable linii elektroenergetycznych czy Główne Punkty Odbioru z zachowaniem przepisów odrębnych. Ponadto w omawianym zakresie należy podjąć następujące działania:

- budowa nowych linii średniego i niskiego napięcia;
- budowa nowych odcinków sieci rozdzielczej średniego i niskiego napięcia oraz stacji transformatorowych dla zasilania nowych inwestycji na terenie gminy;
- realizacja stacji transformatorowych na terenach zainwestowanych, wynikająca ze zwiększonego obciążenia;
- poprawa stanu technicznego.

Sieć rozdzielcza średniego napięcia, mieszcząca się na terenie gminy składa się z elektroenergetycznych linii napowietrznych, charakteryzujących się strefami oddziaływania pola elektromagnetycznego mającymi znaczny wpływ na sposób zainwestowania terenów, na których jest wybudowana. Na terenach planowanego zainwestowania oraz terenach intensywnej zabudowy istniejącej, celowe jest rozważenie możliwości przebudowy linii napowietrznych na linie elektroenergetyczne kablowe – podziemne.

5.5. Wytwarzanie energii ze źródeł odnawialnych

Do odnawialnych źródeł energii (OZE), które potencjalnie można wykorzystywać w gminie zalicza się: energię wiatrową, energię słoneczną oraz energię powstałą z przetwarzania biomasy. Na rysunku studium wskazano granice obszarów rozmieszczenia odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu, w postaci zakazu lokalizacji zabudowy mieszkaniowej.

W oparciu o opracowania studialne „Odnawialne źródła energii – zasoby i możliwości wykorzystania na terenie województwa kujawsko – pomorskiego”, można stwierdzić, iż gmina Rogóźno w części znajduje się w obszarach, na których dopuszcza się lokalizację elektrowni wiatrowych przy mogących wystąpić znacznych ograniczeniach przyrodniczo-rolniczych.

Do odnawialnych źródeł energii potencjalnie zlokalizowanych na terenie gminy Rogóźno zalicza się elektrownie wiatrowe wykorzystujące siłę wiatru, panele fotowoltaiczne i kolektory słoneczne wykorzystujące energię słoneczną oraz biogazownie zakładające wykorzystanie energetyczne stałych i suchych odpadów biomasy.

Poszczególne odnawialne źródła energii cechowane są barierami przestrzennymi i środowiskowymi.

Energetyka wiatrowa cechuje się znaczną ingerencją w struktury przestrzenne i środowiskowe z uwagi na gabaryty elektrowni wiatrowych oraz emisję hałasu. Cechą pozytywną jest jednak stosunkowo niewielka przestrzeń gruntu zajmowana pod poszczególne elektrownie wiatrowe, co sprzyja ochronie gruntów rolnych. Przy lokalizacji elektrowni wiatrowych zalecane jest przyjęcie stref buforowych:

- co najmniej 3 odległości średnicy łopat elektrowni wiatrowych od linii kolejowych, dróg krajowych, wojewódzkich, powiatowych oraz od linii elektroenergetycznych wysokich napięć;
- co najmniej 1000 metrów od budynków mieszkalnych jednorodzinnych wolnostojących w zabudowie bliźniaczej, szeregowej lub grupowych oraz budynków mieszkalnych wielorodzinnych, użyteczności publicznej i zamieszkania zbiorowego oraz budynki mieszkalne w zabudowie zagrodowej.

Panele fotowoltaiczne cechują się znaczną ingerencją w struktury przestrzenne poprzez zajęcie dużych powierzchni gruntów rolnych. Zaleca się lokalizację paneli fotowoltaicznych na gruntach rolnych o niskiej przydatności dla rolnictwa, na dachach obiektów przemysłowych, rolnych itp. Kolektory słoneczne z uwagi na swoje lokalne zastosowanie nie powodują znacznej ingerencji w struktury przestrzenne oraz cechują się brakiem negatywnego oddziaływania na środowisko.

Biogazownie cechują się niewielką ingerencją w struktury przestrzenne ale mają wpływ na środowisko poprzez emisję odorów do środowiska. W gminie ustalono lokalizację biogazowni w miejscowości Rogóźno Zamek.

Ponadto w gminie Rogóźno funkcjonuje jedna Mała Elektrownia Wodna w miejscowości Kłódka. Wszystkie OZE lokalizowane na wyznaczonych obszarach oraz poza nimi powinny spełniać przepisy i normy mające odniesienie w szczególności do ich rodzaju, wielkości i charakterystyki technicznej.

5.6. Gazownictwo i ciepłownictwo

Przez teren gminy Rogóźno przechodzą sieci gazowe wysokiego ciśnienia opisane w części dotyczącej uwarunkowań do niniejszego studium. Przewiduje się dalszą rozbudowę gazociągów średniego i niskiego ciśnienia w celu zwiększenia odbiorców gazu. Dla gazociągów obowiązują strefy kontrolowane zgodnie z przepisami odrębnymi.

Jednym z kierunków polityki energetycznej i ekologicznej państwa jest ciągle zmniejszanie zużycia energii pierwotnej dla celów komunalnych i mieszkaniowych oraz zastępowanie jej energią odnawialną. Takimi działaniami mogą być:

- wykorzystanie biogazu i ciepła ze ścieków oczyszczalni;
- wykorzystanie odpadów komunalnych do celów energii cieplnej;
- wykorzystanie biomasy do ogrzewania budynków;
- wykorzystanie ciepła niskopotencjalnego odpadowego i ze środowiska za pomocą pomp ciepła i kolektorów słonecznych dla potrzeb ogrzewania i przygotowania ciepłej wody;
- stosowanie niskoemisyjnych paliw grzewczych.

Rozwój ciepłownictwa powinien uwzględniać rozwój urbanistyczny gminy Rogóźno, jak i również wiele innych czynników, takich jak polityka ekologiczna państwa, ceny nośników energii, ochrona środowiska (w tym docelowa likwidacja wysokoemisyjnych kotłowni węglowych).

5.7. Telekomunikacja

W zakresie telekomunikacji przewiduje się dalszą rozbudowę sieci telekomunikacyjnych, zarówno w formie tradycyjnej, jak i wykorzystującej nowe technologie. Postuluje się rozbudowę i modernizację infrastruktury światłowodowej i objęcie całej gminy zintegrowanym systemem połączonym z systemami sieci wojewódzkiej i krajowej z zachowaniem w lokalizacji wymogów ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

Ustala się rozwój systemów telekomunikacyjnych i teleinformatycznych przewodowych i bezprzewodowych stosownie do zapotrzebowania na usługi telekomunikacyjne i teleinformatyczne w gminie i regionie.

W zakresie telekomunikacji zakłada się pełną dostępność do łącz telekomunikacyjnych oraz rozwój sieci teleinformatycznych. Dla zwiększenia dostępności sieci internetowej i rozwoju społeczeństwa informacyjnego, wskazuje się rozwój szerokopasmowego dostępu do Internetu, rozwój sieci bezprzewodowych – budowę systemu nieodpłatnego dostępu do Internetu np. za pomocą sieci Hotspotów.

Szczegółowe zasady lokalizacji obiektów infrastruktury sieciowej na terenach planowanej zabudowy zostanie określona w ramach sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Linie telekomunikacyjne w granicach miejscowych planów należy projektować jako podziemne z rozprowadzeniem w terenach przeznaczonych pod ciągi komunikacyjne. Dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej na terenach przeznaczonych pod zabudowę.

Rozwój obszarów zabudowy mieszkaniowej i terenów aktywności gospodarczej oraz przewidywany wzrost poziomu życia mieszkańców tworzą także dynamiczny rynek konsumentów usług dla systemów telefonii cyfrowej komórkowej. Lokalizacja, wiążących się z systemami telefonii komórkowej, systemów typowych bazowych stacji przekaźnikowych (BTS) będzie określona w ramach sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na wniosek zainteresowanych operatorów.

5.8. Gospodarka odpadami

Głównym celem nadrzędnym polityki w zakresie gospodarowania odpadami (zgodnie z Planem Gospodarki Odpadami dla Województwa Kujawsko – Pomorskiego) jest zapobieganie powstawaniu odpadów przy rozwiązywaniu problemu odpadów u źródła, odzyskiwanie surowców i ponowne wykorzystywanie odpadów oraz bezpieczne dla środowiska końcowe unieszkodliwianie odpadów.

W zakresie gospodarki odpadami istnieje pilna potrzeba podjęcia działań, które umożliwiłyby sukcesywny rozwój systemu selektywnej zbiórki, recyklingu i utylizacji odpadów komunalnych. Bardzo istotne i niezbędne będzie wdrażanie nowych technologii, dzięki którym nastąpi zmniejszanie szkodliwości i redukcja ilości odpadów przemysłowych.

Dnia 1 stycznia 2012 roku weszła w życie zmiana ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (tj. Dz.U. 2013 poz. 1399 z późn. zm.). W wyniku tych zmian powstał Wojewódzki Plan Gospodarki Odpadami sporządzany na okres 6 lat z perspektywą do 12 lat.

Niniejszy plan zakłada utworzenie systemu rozwiązań regionalnych tzw. Regionów Gospodarki Odpadami Komunalnymi, w ramach, których funkcjonować winny wszelkie niezbędne urządzenia i instalacje, w tym istniejące na terenie województwa składowiska odpadów, spełniające w zakresie technicznym kryteria najlepszej dostępnej techniki i posiadające przepustowość wystarczającą do przyjmowania i przetwarzania odpadów. Gminę Rogóźno zakwalifikowano do Regionu Gospodarki Odpadami Komunalnymi Tucholsko – Grudziądzkiego. W regionie funkcjonować będą instalacje regionalne w Zakurzewie (gmina Grudziądz), Sulnówku (gmina Świecie) i Bładowie (gmina Tuchola). W wymienionych instalacjach regionalnych będzie się odbywać mechaniczno – biologiczne przetwarzanie odpadów, przetwarzanie odpadów zielonych i będą funkcjonować składowiska odpadów.

6. OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU LOKALNYM

Zgodnie ze Strategią Rozwoju Gminy Rogóźno do inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym na terenie gminy zaliczono:

- powstanie i wykorzystanie wielofunkcyjnych obiektów służących społeczności lokalnej;
- budowę i modernizację boisk oraz placów zabaw w sołectwach;
- dalszy rozwój sieci wodociągowej;
- budowę przyłączy wodociągowych do pojedynczych odbiorców;
- gazyfikację gminy;
- remonty dróg gminnych wymagających modernizacji;
- oświetlanie dróg i parkingów;
- rozwój sieci kanalizacyjnej;
- budowę przyłączy kanalizacyjnych do pojedynczych odbiorców;
- likwidację dzikich wysypisk śmieci;
- remonty elewacji obiektów użyteczności publicznej;
- remonty i konserwacje przystanków autobusowych;
- rozbudowę bazy oświatowej;
- rozbudowę bazy sportowej i rekreacyjnej;
- budowę szlaków turystycznych i rowerowych;
- udostępnienie obiektów zabytkowych do celów turystycznych;
- renowację obiektów historycznych na terenie gminy.

7. OBSZARY, NA KTÓRYCH ROZMIESZCZONE BĘDĄ INWESTYCJE CELU PUBLICZNEGO O ZNACZENIU PONADLOKALNYM

Dokumentami, w których zawarte są ustalenia dotyczące inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym są:

- Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju;
- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Kujawsko – Pomorskiego, (podlegającego obecnie zmianie i aktualizacji);
- Strategia Rozwoju Transportu w Województwie Kujawsko – Pomorskim;
- Program Ochrony Środowiska dla Województwa Kujawsko – Pomorskiego;
- Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Kujawsko – Pomorskiego;
- Krajowy Program Zwiększania Lesistości;
- Strategia Rozwoju Powiatu Grudziądzkiego;
- Program Ochrony Środowiska dla Powiatu Grudziądzkiego;

Do inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym na terenie gminy Rogóźno zaliczono:

- budowa dwutorowej napowietrznej linii elektroenergetycznej 400 kV Grudziądz - Pelplin – Gdańsk „Przyjaźń”;
- modernizację i odbudowę „Składu Materiałowego Gardeja – J.W. 4224”, w części położonej w obrębie Województwa Kujawsko – Pomorskiego w gminie Rogóźno, jako zadanie rządowe służące obronności i bezpieczeństwu państwa;
- budowę drogi ekspresowej S-16;
- przebudowę drogi krajowej nr 55;
- przebudowę linii kolejowej nr 207 relacji Toruń – Grudziądz – Malbork;
- przebudowę dróg powiatowych wymagających modernizacji i remontów ze względu na zły lub niezadowalający stan techniczny.

8. OBSZARY, DLA KTÓRYCH OBOWIĄZKOWE JEST SPORZĄDZENIE MIEJSCOWYCH PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA PODSTAWIE PRZEPISÓW ODREBNYCH, W TYM OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEPROWADZENIA SCALEŃ I PODZIAŁÓW NIERUCHOMOŚCI, A TAKŻE OBSZARY ROZMIESZCZENIA OBIEKTÓW HANDLOWYCH O POWIERZCHNI SPRZEDAŻY POWYŻEJ 2000 m² ORAZ OBSZARY PRZESTRZENI PUBLICZNYCH

8.1. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego

Przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. ustalają obowiązek określenia w studium obszarów wymagających sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Na terenie gminy Rogóżno obowiązkowe będzie sporządzenie planów dla 3 projektowanych parków kulturowych: „Dolina Osy”; „Doliny Gardęgi” i „Grudziądz – Pierścień Fortów”.

8.2. Obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziałów nieruchomości

W gminie Rogóżno nie określono obszarów wymagających przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości. Uzależnione to jest od szczegółowego określenia przeznaczenia terenu oraz powierzchni i kształtu działki inwestycyjnej. Propozycje scaleń i podziałów poprzez wyznaczenie granic działek odbywać się będzie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego i odpowiednich decyzjach administracyjnych.

8.3. Obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2 000 m²

W granicach gminy nie wyznaczono obszarów rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m².

8.4. Obszary przestrzeni publicznych

Warto zadbać o stworzenie ciekawych przestrzeni publicznych, które sprawiłyby lepszy odbiór gminy przez mieszkańców, użytkowników, jak również mogłyby stanowić wizytówkę gminy. Przestrzenie

te należy wyeksponować i sprawić by stały się miejscami o ciekawych walorach architektonicznych. Dotyczy to realizacji placów wypoczynkowych i widokowych wraz z urządzeniami rekreacyjnymi oraz realizacji nowych obiektów o charakterze architektury parkowej.

Rozwój gospodarczy gminy wymusza wyznaczenie nowych terenów aktywizacji, zarówno w dziedzinie gospodarczej, usługowej, produkcyjnej, jak i mieszkaniowej. Obszary o szczególnym przeznaczeniu wymagają sporządzenia miejscowych planów, które umożliwią ich prawidłowe zagospodarowanie i funkcjonowanie oraz niezbędną ochronę środowiska.

9. OBSZARY, DLA KTÓRYCH GMINA ZAMIERZA SPORZĄDZIĆ MIEJSCOWE PLANY ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Obszary wyznaczone do rozwoju zabudowy powinny być w pierwszej kolejności przeznaczone do sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z rysunkiem studium, do obszarów, dla których gmina zamierza sporządzić mpzp zalicza się teren projektowanej dwutorowej napowietrznej linii elektroenergetycznej 400kV.

Ścisłe określenie granic mpzp nastąpi w drodze odpowiednich uchwał intencyjnych o przystąpieniu do sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego ze szczególnym uwzględnieniem podziału geodezyjnego nieruchomości objętych planem.

10. OBSZARY NARAŻONE NA NIEBEZPIECZEŃSTWO POWODZI I OSUWANIA SIĘ MAS ZIEMNYCH

Zgodnie z Ustawą Prawo Wodne obszary zagrożenia powodzią obejmują:

- 1) obszary, na których prawdopodobieństwo powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat,
- 2) obszary szczególnego zagrożenia powodzią:
 - obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat,
 - obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat,

- obszary, między linią brzegu a wałem przeciwpowodziowym lub naturalnym wysokim brzegiem, w który wbudowano trasę wału przeciwpowodziowego, a także wyspy i przymuliska, stanowiące działki ewidencyjne,
- pas techniczny w rozumieniu art. 36 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej.

Zgodnie z dostępnymi danymi opracowanymi poprzez RZGW w Gdańsku wyznaczono obszary zagrożenia powodzią dla gminy Rogóźno, na których prawdopodobieństwo wystąpienia jest średnie i wynosi raz na 100 lat oraz obszary, na których prawdopodobieństwo powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat.

Wskazane obszary zagrożenia powodzią dla gminy Rogóźno zostały wyznaczone w oparciu o mapę zagrożenia powodziowego opracowanej w ramach programu „Informatyczny system osłony kraju przed nadzwyczajnymi zagrożeniami” (ISOK). W pierwszym cyklu planistycznym mapa została wykonana dla odcinka rzeki Osy od km 0 do km 22 i tym samym zastąpiła studium ochrony przeciwpowodziowej, natomiast od km 22 w górę biegu rzeki mapa zostanie wykonana w kolejnym cyklu planistycznym (do 2019 roku). Do czasu opracowania w/w mapy dla odcinka rzeki Osy od km 22 w górę biegu rzeki obowiązuje zasięg wód powodziowych wyznaczonych w studium ochrony powodziowej, wynikający z opracowania pn.: „Wyznaczenie granic obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią w celu uzasadnionego odtworzenia terenów zalewowych”.

Obszary szczególnego zagrożenia powodzią podlegają przepisom ustawy Prawo wodne zawierającym zakazy wykonywania robót i czynności, które mogą utrudnić ochronę przed powodzią, zwiększyć zagrożenie powodziowe, lub spowodować zagrożenie dla jakości wód w przypadku wystąpienia powodzi, a także dopuszczającym możliwości uzyskania zwolnienia z tych zakazów zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy Prawo wodne.

Zgodnie z Systemem Osłony Przeciwsuwiskowej w granicach terenu opracowania występują cztery osuwiska: dwa w dolinie Gardęgi i dwa w dolinie Osy, nie są one jednak ujęte w Rejestrze Naturalnych Zagrożeń Geologicznych. Zagrożenie powstawaniem ruchów masowych obejmuje zbocza doliny rzeki Gardęgi od Jeziora Kuchnia do ujścia, zbocza doliny rzeki Osy na całej długości jej odcinka przebiegającego przez gminę, większość doliny rzeki Pręczawy oraz niektóre zbocza położone w lesie na północy gminy. Obszary predysponowane do występowania ruchów masowych winno się zachować jako wolne od zabudowy.

11. KIERUNKI I ZASADY KSZTAŁTOWANIA ROLNICZEJ I LEŚNEJ PRZESTRZENI PRODUKCYJNEJ

W zakresie rolniczej przestrzeni produkcyjnej ustala się następujące kierunki i zasady:

- ochrona gleb najwyższej jakości przed przeznaczeniem nierolniczym oraz degradacją wskutek niewłaściwej kultury rolnej;
- ochrona rolniczej przestrzeni produkcyjnej przed erozją;
- wykorzystywanie rolniczej przestrzeni produkcyjnej z dostosowaniem kierunków produkcji, jej intensywności, kultury rolnej do walorów i ograniczeń przyrodniczych;
- wyłączenie z produkcji rolnej gruntów o najniższej przydatności, ze względu na bonitację lub szczegółowe warunki położenia (wielkość, kształt, itp.) oraz ich przeznaczenie pod zalesienie lub innego rodzaju użytkowanie nierolnicze;
- wdrażanie proekologicznych technologii oraz poprawa standardów sanitarnych produkcji;
- przeciwdziałanie degradacji i zanieczyszczeniu środowiska przyrodniczego;
- poprawa jakości życia ludności rolniczej oraz warunków funkcjonowania gospodarstw, poprzez przeciwdziałanie bezrobociu i wspieranie restrukturyzacji rynku pracy w celu przechodzenia do działalności pozarolniczych, poprawę jakości wykształcenia, rozwój przedsiębiorczości na obszarach wiejskich ze szczególnym uwzględnieniem przetwórstwa lokalnych produktów rolnych, poprawę wyposażenia w zakresie infrastruktury technicznej, wsparcie dla modernizacji budynków i urządzeń służących produkcji rolnej, wprowadzanie do gospodarstw technologii proekologicznych, wspieranie działań producentów rolnych.

W stosunku do obszarów leśnych ustala się następujące kierunki i zasady:

- zalesianie terenów nieprzydatnych dla rolnictwa;
- zachowanie i wzbogacanie funkcji lasów, zwłaszcza funkcji ekologicznych;
- poprawa stanu sanitarnego lasów;
- zapobieganie degradacji i zanieczyszczania lasów;
- prowadzenie racjonalnej gospodarki leśnej związanej z organizacją zrębów i nasadzeń.

12. OBIEKTY I OBSZARY, DLA KTÓRYCH W ZŁOŻU KOPALINY WYZNACZA SIĘ FILAR OCHRONNY

Zgodnie z opracowanymi projektami zagospodarowania złóż, na obszarach górniczych wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny. Filary ochronne wyznacza się w przypadku wystąpienia na terenach górniczych obiektów budowlanych, dróg, elementów linii elektroenergetycznych (np. słupów elektroenergetycznych). Zadaniem filara jest zabezpieczenie tychże elementów przed negatywnym skutkiem eksploatacji górniczej. W projektach zagospodarowania złoża w odniesieniu do filarów ochronnych określa się takie elementy jak:

- zachowanie bezpieczeństwa powszechnego,
- wymogi dotyczące ochrony środowiska,
- ochrona złoża i obiektów budowlanych przed zagrożeniem wodnym, pożarami i wybuchami.

13. OBSZARY POMNIKÓW ZAGŁADY I ICH STREF OCHRONNYCH ORAZ OBOWIĄZUJĄCE NA NICH OGRANICZENIA

Na terenie gminy Rogóżno nie występują obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych zgodnie z ustawą z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady.

14. OBSZARY WYMAGAJĄCE PRZEKSZTAŁCEŃ, REHABILITACJI LUB REKULTYWACJI

14.1. Obszary zabudowane wymagające przekształceń i rehabilitacji

Charakterystyka przestrzeni zabudowanej upoważnia do stwierdzenia, że krajobraz terenów zurbanizowanych jest w znacznej mierze zdegradowany. Wobec oczekiwań poprawy warunków życia mieszkańców gminy, przekształceń wymaga znaczna ilość obiektów i założeń przestrzennych. Podstawowym zadaniem jest sanacja techniczna obiektów istniejących, głównie mieszkalnych. Wraz z poprawą warunków techniczno – użytkowych winna następować poprawa warunków estetycznych, m. in. przez powrót do tradycyjnej zabudowy wiejskiej. Obszary zwartej zabudowy wiejskiej wymagają przekształceń i rehabilitacji (rozumianej ogólnie jako działania mające na celu przywrócenie pierwotnych lub nadanie nowych cech zdegradowanej przestrzeni i zabudowie zarówno historycznej jak

i współczesnej). Zamiast poszukiwać nowych terenów osiedleńczych należy wykorzystać istniejące przestrzenie niezabudowane, co pozwoli na prawidłową kontynuację i zachowanie historycznych układów przestrzennych wsi. W ramach zachodzących przemian strukturalnych w rolnictwie należy przekształcać i rewaloryzować istniejące założenia folwarczne z dopuszczeniem do lokalizacji na ich terenie lokalnych przetwórní pódów rolnych. Największe potrzeby w zakresie przekształceń i rehabilitacji zabudowy wymagają miejscowości nieposiadające wykształconego centrum wsi, a nowa zabudowa powstaje w wielu przypadkach w znacznym rozproszeniu i chaosie.

Zgodnie z rysunkiem studium obszary wymagające przekształceń rehabilitacji to tereny kontynuacji i uzupełnień istniejącej zabudowy wsi.

14.2. Obszary niezabudowane wymagające rekultywacji

Działalność eksploatacyjna złóó kopalin trwale przeobraża tereny produkcyjnych gruntów rolnych i leśnych w, często trudne do rekultywacji, nieużytki. Mając na względzie przywrócenie terenom przekształconym dawnych funkcji produkcyjnych i rekreacyjno-krajobrazowych należy dążyć do likwidacji na obszarach przeobrażonych powstałych deformacji powierzchni. W głównym zarysie polegać ona powinna na przemieszczeniu zdjętych i zdeponowanych w trakcie robót górniczych mas nadkładu do powstałych pustek poeksploatacyjnych. Dopuszcza się również pozostawienie głębszych wyrobisk celem zapełnienia ich wodą i utworzenia sztucznych zbiorników wodnych.

15. GRANICE TERENÓW ZAMKNIĘTYCH I ICH STREF OCHRONNYCH

Na terenie gminy znajdują się tereny linii kolejowej nr 207 relacji Grudziądz – Malbork. Utrzymuje się w/w szlak kolejowy jako teren zamknięty. Ponadto w sąsiedztwie Nadleśnictwa Jamy znajdują się tereny wojskowe, które w myśl przepisów, Ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz Rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 18 lipca 2003 r. w sprawie terenów zamkniętych niezbędnych dla obronności państwa, są terenami zamkniętymi.

16. OBSZARY FUNKCJONALNE O ZNACZENIU LOKALNYM

Nie określa się obszarów funkcjonalnych o znaczeniu lokalnym na terenie gminy Rogóóno.